Nr. 1. Kraków, dnia 8 kwietnia 1926.

KOMUNIKAT OFICJALNY

Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie.

Zmiana adresu P. Z. P. N.:
KRAKÓW, ULICA MIKOŁAJSKA L. 32, I-sze piętro „GRÓDEK".

Protokół z Walnego Zgromadzenia Polskiego Związku Piłki Nożnej

odbytego w Krakowie w sali obrad Rady miasta Krakowa w dniach 27 i 28 lutego 1926.

Walne Zgromadzenie otwiera o godzinie 10-tej prezes Dr. Edward Cetnarowski, witając serdecznie zebranych i prosi o wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia, którym wybrano przez aklamację p. Maj. Dra Dudryka z Warszawy.

Przewodniczący pan Major Dudryk powołuje jako skrutatorów pp. kapt. Mirski-Wolańskiego z Lublina, por. Brzezińskiego z Torunia i p. Konopkę z Łodzi a to celem sprawdzenia ważności pełnomocnictw, uprawniających do reprezentowania związków okręgowych na Walnem Zgromadzeniu.

Skrutynjum orzekło, że związki są reprezentowane w następujący sposób:

Delegaci Górnośląskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Flieger Stanisław,
Dr. Klich Lucjan,
Kordula W. **głosów 14**

Krakowskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Mjr. Dr. Izdebski Ignacy,
Inż. Rosenstock Ignacy,
Dr Korngold Ferdynand,
Klug Roman,
Krupski Roman,
zast. por. Kroczyński Stanisław, **głosów 23**

Lwowskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Prof. Dregiewicz Tadeusz,
Kuchar Tadeusz,
Schlesser Maurycy,
Dr. Tesznar,
Kpt. Pawłowski Juljan, Zagórski Tadeusz **głosów 18**

Lubelskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Por. Kopanicki Roman,
Kpt. Mirski - Wolański Tadeusz, **głosów 9**

Łódzkiego ZOPN.:
Przewodniczący: Kpt. Zabłocki Piotr,
Konopka Heliodor, **głosów 14**

Poznańskiego ZOPN.:
Przewodniczący: K. Żymalski,
Kalenbach. **głosów 14**

Toruńskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Por. Brzeziński Jan,
Czuczewicz Stanisław,
Lewicki Franciszek. **głosów 9**

Warszawskiego ZOPN.:
Przewodniczący: Mjr. Esman Marjan,
Mjr. Dr. Dudryk Tadeusz,
Posner Albert. **głosów 13**

Wileński Związek Okręgowy Piłki Nożnej nie był reprezentowany.

Z głosem doradczym jako delegat Związku Polskich Związków Sportowych p. Adam Obrubański i członkowie Zarządu PZPN.

Przewodniczący stwierdza, że na Walnem Zgromadzeniu reprezentowane są 114 głosy. Zwyczajna zatem większość wynosi 58 głosów, zaś kwalifikowana 76.

Na zapytanie delegata lubelskiego związku okr. w sprawie suspenzji związków okręgowych przez Zarząd PZPN za nieuiszczenie się z należnych opłat na rzecz PZPN wyjaśnia prezes Dr. Cetnarowski, że wobec uiszczenia się przed chwilą przez Warszawski ZOPN z długu, jedynie tylko wileński związek jest nadal zawieszony. Wszystkie zatem związki okręgowe obecne na walnem zgromadzeniu mają prawo głosu.

W związku z powyższem zapytaniem stawia delegacja lwowska wniosek o wprowadzenie moratorjum dla wszystkich członków bezpośrednich i pośrednich PZPN. Moratorjum to winno dotyczyć i zobowiązań wobec klubów zagranicznych.

W dyskusji, jaka się nad powyższym wnioskiem wywiązała zabiera między innymi głos prezes Dr. Cetnarowski i wyjaśnia, że Zarząd PZPN zniósł ogłoszoną suspenzję związków okręgowych a to celem umożliwienia wszystkim okręgom wzięcia udziału w obradach — przestrzega związki przed powzięciem takiej uchwały, gdyż z jednej strony moratorjum sparaliżowałoby zupełnie jakąkolwiek działalność PZPN i uniemożliwiłoby jego egzystencję, z drugiej zaś strony postawiłoby PZPN wobec zagranicy w takiej sytuacji, że już i tak zachwiane dobre imię naszego Związku zostałoby w zupełności w oczach zagranicy pognębione i spowodowałoby szereg zażaleń do Fify, co znów odbiłoby się dużem echem w nieżyczliwie dla nas usposobionej prasie zagranicznej. Łącznie z tą sprawą zarzuca delegacja lwowska Zarządowi, że tenże nie bierze w obronę swoich klubów wobec związków zagranicznych, które w stosunku do swoich towarzystw uprawiają zupełnie inną politykę. Prezes Dr. Cetnarowski wyjaśnia, że stawianie tezy, iż PZPN nie broni swoich klubów jest conajmniej nieścisłe — kluby poczyniły szereg zobowiązań i ich nie dotrzymały, mimo, że nawet niektóre kontrakty były gwarantowane przez osoby prywatne. Doszło nawet do tego, że niektóre nasze towarzystwa nawet nie odpowiadały na pisma klubów zagranicznych zamiasta starać się zaspokoić te kluby w sposób ugodowy, co było przecież przy dobrej woli łatwem do przeprowadzenia. Skoro kluby nie okazały dobrych chęci a w niektórych przypadkach nie zachowały nawet pozorów przyzwoitości, przeto rzecz jasna, że Zarząd PZPN naciskany przez Związki obce musiał zająć wobec tych klubów pewne zdecydowane stanowisko.

Sekretarz honorowy PZPN Dr. Wojakowski zaznacza, że wprowadzenie takiego moratorjum pomijając ujemne wrażenie jakie ono musi wywrzeć na zewnątrz, podetnie egzystencję nietylko PZPN lecz i związków okręgowych a z tem może bardzo łatwo spowodować zupełny upadek naszej organizacji. Po zamknięciu dyskusji nad wnioskiem delegacji lwowskiej postanowiono traktować tenże wniosek przy 12 punkcie porządku dziennego.

Sekretarz odczytuje porządek dzienny walnego zgromadzenia, ustalony i ogłoszony przez Zarząd, który walne zgromadzenie przyjęło ze zmianą w tym kierunku, iż punkt 11 tego porządku ma być traktowany po punkcie 9. Ustalono

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia:

1. Wybór Prezydjum Walnego Zgromadzenia, stwierdzenie listy delegatów Związków Okręgowych, uprawnionych do głosowania i określenie liczby reprezentowanych głosów.
2. Odczytanie i przyjęcie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Sprawozdanie z działalności Zarządu i omówienie tegoż.
4. Sprawozdanie z działalności Wydz GiD i omówienie tegoż.
5. Sprawozdanie z działalności Wydziału Spraw Sędziowskich i omówienie tegoż.
6. Sprawozdanie referenta dla spraw zagranicznych i omówienie tegoż.
7. Udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.
8. Sprawozdanie skarbnika, zatwierdzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej i zamknięcia kasowego, udzielenie absolutorjum ustępującemu skarbnikowi, uchwalenie budżetu na rok przyszły i ustalenie taksy zasadniczej w wysokości 50 gr.
9. Wnioski Zarządu PZPN i ZOPN-ów w sprawie zmian statutu.
10. Rozstrzyganie odwołań i próśb.
11. Przeprowadzenie wyborów do Zarządu (prezesa, dwu wiceprezesów, sekretarza, skarbnika, referenta dla spraw zagranicznych, kapitana związkowego i kronikarza, każdego z nich z osobna i reszty członków Zarządu) do Wydziału Gier i Dyscypliny (przewodniczącego i reszty członków) i do Komisji Rewizyjnej.
12. Inne wnioski i rozstrzyganie wniosków nagłych.
13. Interpelacje.

Po ustaleniu porządku dziennego Walnego Zgromadzenia odczytuje Dr. Wojakowski protokuł z ostatniego dorocznego wal. zgromadzenia PZPN i z nadzwyczajnego walnego zgromadzenia odbytego w dniu 20 grudnia 1925 w Krakowie.

Protokuły przyjęto do wiadomości z poprawką Krak. Z. O. P. N.: 1) że na Walnem Zgromadzeniu PZPN w dniu 1 marca 1925 r. przy wniosku delegacji lwowskiej na przeniesieni siedziby PZPN do Warszawy głosował Kraków za wnioskiem a nie przeciw. 2) w protokole z Nadz. Walnego Zgromadzenia PZPN z r. 1925 opuszczono uchwałę następującą: „Zarządzenia Związku Okręgowego, nie sprzeciwiające się obowiązującym statutom i przepisom oraz nie kolidujące z interesami innego Związku Okręgowego, należą do autonomicznego zakresu działania Okręgu". Delegat Górnośląskiego ZOPN podnosi, że mylnie zaprotokołowano uchwałą Walnego Zgromadzenia z 5 kwietnia 1925 w sprawie obowiązku PZPN ogłoszania w komunikacie oficjalnym PZPN komunikatów ZOPN. Wyjaśnień udzielił p. Obrubański jako ówczesny sekretarz, stwierdzając, że uchwały takiej nie było. Protokóły przyjęto.

Następnie przystąpiono do punktu 3 por. dziennego: Sprawozdanie z działalności Zarządu. Zabiera głos Dr Cetnarowski i przedstawił jak ciężką była praca Zarządu PZPN w ciągu r. 1925. Cały ten rok był jedną walką, jaką chciano staczać nie tylko na forum internum ale i externum. Niektóre Związki Okręgowe starały się wyłamywać z pod subordynacji w sposób, który bezwarunkowo nadal tolerowanym być nie może, czego najlepszym dowodem jest pismo Lwowskiego ZOPN, starające się wprost wywrzeć presję na Zarząd pod groźbą teroru w sprawie żądania o zawieszenie uchwały Wydz. GiD w kwestji ukarania za zawodostwo we Lwowie. Sprawę tego pisma powierza Zarząd Walnemu Zgromadzeniu, by to zajęło stanowisko odpowiednie wobec podobnych faktów, które na przyszłość powtarzać się nie powinny. Że mimo wszystko Zarząd PZPN potrafił w tak ciężkich warunkach pracować normalnie, to trzeba podnieść z uznaniem dla członków Zarządu.

Po przemówieniu Dra Cetnarowskiego składa sprawozdanie sekretarz honorowy Dr. Wojakowski. W wyczerpująco ułożonem sprawozdaniu przedstawia Dr Wojakowski całokształt prac Zarządu PZPN jak również sekretarjatu za r. 1925; stosunki panujące wewnątrz Związku a więc między Zarządem a Związkami Okręgowemi — stosunek PZPN do innych Związków sportowych głównie do Związku Związków; — stosunek do prasy — jak również naszkicował stosunek do FIFA i poczynania PZPN na terenie międzynarodowym. Z ważniejszych dat podnosi sekretarz w swem sprawozdaniu wzrost agend biura sekretarjatu. — Agendy te wzrosły w ub. roku niepomiernie i tak: dziennik podawczy naszego biura wykazuje w roku 1925/26 5.793 wpływów, które w r. 1924/25 wynosiły tylko 3.729 pozycji, nie licząc wpływów takich jak zgłoszenia graczy, których do głównego dziennika ze względu na ich olbrzymią ilość się

nie wciąga. Gdy się weźmie pod uwagę pewne uproszczenie manipulacji, to musimy przyznać, że sekretarjat PZPN przedstawia obecnie wcale pokaźne biuro, urządzone jak na nasze warunki zupełnie przyzwoicie.

Ponieważ rozesłane kwestjonarjusze nie wpłynęły na czas a 138 towarzystw wogóle ich nie nadesłało, a dalej ponieważ daty w nich podane nie zawsze są dokładne i nie we wszystkiem są zgodnie ze stanem faktycznym podane, przeto cyfry, które obecnie odczytamy nie zawsze uchodzić mogą za niewzruszalne.

Z ważniejszych dat statystycznych godnym uwagi jest fakt zwiększenia się ilości klubów na 523, boisk na 235, zgłoszonych graczy z liczby 17.558 na 23.501. W liście graczy przeprowadzono zmian przynależności klubowej 1.168 — dowodów tożsamości zatwierdzono 3.925. Cyfra ta jest wprawdzie w stosunku do liczby graczy niepokaźna, lecz przypisać to należy opieszałości towarzystw, które dopiero w ostatnich tygodniach zaczęły nadsyłać legitymacje zawodników do zatwierdzenia. Zawodów zgłoszonych i prowadzonych przez sędziów PKS rozegrano 19.753. Ponieważ 138 towarzystw nie nadesłało kwestjonarjuszy, przeto cyfra ta jest znacznie mniejszą od rzeczywistej.

Zarząd PZPN odbył w ciągu swej kadencji 27 posiedzeń i dokonał jedno duże poczynanie — przeglądnął i przerobił dotychczasowy statut.

Co do stosunków Zarządu PZPN do Związków Okręgowych podnosi Dr Wojakowski iż: Gorąca i niezdrowa atmosfera, jaka wyłoniła się na ostatniem walnem zgromadzeniu PZPN z okazji reasumcji uchwał, dotyczących zmiany siedziby PZPN nie pozostała zdaje się bez wpływu na dalsze ukształtowanie się stosunku związków okręgowych do Zarządu PZPN. Nie wszystkie związki okręgowe zachowały należytą harmonię, konieczną do współpracy, jaka musi zaistnieć między Zarządem PZPN a jego bezpośrednimi członkami nie wszystkie związki popierały należycie Zarząd w jego pracach, zbyt często spotykaliśmy się z takiem stanowiskiem tych związków, które możnaby bez przesady określić jako bierny opór. To stanowisko niektórych związków utrudniało niezmiernie naszą pracę i paraliżowało często nieraz przeprowadzenie nawet i najdonioślejszych spraw. Sytuacja finansowa, na którą wszyscy niemal w państwie naszem narzekamy spowodowała, że związki okręgowe nie wypełniły w olbrzymiej mierze swych finansowych obowiązków i wobec Zarządu PZPN, który bez funduszów nie może prowadzić sprawnie swych agend. Skarbnik przedstawi panom położenie finansowe PZPN.

Jedną z poważnych podstaw naszego budżetu był preliminowany dochód z zawodów 3 maja. — Okazało się, że dzień ten nie był przez Wal. Zgromadzenie szczęśliwie obrany z tego powodu, że jako dzień święta państwowego absorbował obywateli w innym kierunku i tam gdzie brakło dobrej woli dla przyspożenia PZPN dochodu spowodował niemal zupełne fiasko finansowe a nawet przyniósł niedobór, który PZPN zmuszony był pokrywać. Czołowe drużyny niektórych związków, dla których spotkania z ich lokalnymi rywalami nie były sympatyczne, wystawiły słabe niemal drugorzędne zespoły, co spowodowało, że zamiast spodziewanej atrakcji urządzono zawody, które nie mogły pociągnąć publiczności a z tem nie mogły dać dochodu, który w innych warunkach byłby łatwym do uzyskania.

Niektóre związki opanowała pewna apatja, czego dowodem będzie brak nawet nadesłania głosów w sprawach tak ważnych, jak te, które załatwiano w formie per referendum. Chcąc utrzymać spoistość naszej organizacji, która była przecież wzorem dla tylu innych związków sportowych, musimy inaczej traktować wypełnianie obowiązków statutem nałożonych, musimy zdawać sobie sprawę z tego, że każdy Zarząd choćby najszczęśliwiej wybrany nie podoła swojemu zadaniu, o ile związki okręgowe nie użyczą mu tego poparcia, które wynika ze skrupulatnego przestrzegania przepisów i obowiązków statutem przewidzianych. Zarząd wykazał zbyt wiele wyrozumiałości dla opieszałych członków i przyszedł do przekonania, że droga łagodnego i miękkiego postępowania nie prowadzi do zamierzonego celu. Nowo wybrany Zarząd winien wyciągnąć z dotychczasowego doświadczenia naukę i zająć stanowisko silnej ręki i nieustępliwości, zwłaszcza tam, gdzie idzie o utrzymanie karności i poszanowania powagi związku.

Stosunek do nnych Związków sportowych w Polsce a zwłaszcza do Związku Związków był w ub. roku poprawny i oparty na wzajemnem zrozumieniu posłannictwa. ZZ nie miał powodu do jakiegokolwiek wkraczania z powodu naszych członków — w sporze jaki miał miejsce między Zarządem PZPN a Wal. Zgromadzeniem PZPN, w sprawie siedziby naszego związku zajął ZZ stanowisko aprobujące sposób interpretowania statutu PZPN-u przez Zarząd PZPN. ZZ zajmował wobec naszego związku stanowisko pełnej lojalności, zasięgał naszej opinji w odniesieniu się do projektu ustawy sejmowej o wychowaniu fizycznem młodzieży i przysposobieniu jej do służby wojskowej — jak i w innych kwestjach dotyczących tak naszego związku jakoteż w sprawach dotyczących rozwoju sportu naszego państwa.

Stosunek prasy do PZPN w ciągu r. 1925 był jeszcze mniej poprawnym niż w r. 1924. Ostatnie wypadki w naszym sporcie, ujawnienie i udowodnienie zawodostwa w niektórych klubach, rozpętały cały szereg artykułów drukowanych tak w pismach sportowych jak i codziennych, w których odsądzono od czci i wiary szereg osób zasługujących conajmniej na inne uznanie. Wskazuje to tylko na fakt, że prasa nasza jest nietylko młoda i nie wyrobiona, lecz, że zbyt często ma na swych usługach jednostki albo zaślepione szowinizmem i niezdolne do objektywnego myślenia, albo też posługuje się ludźmi bardzo złej woli. Prasa zagraniczna informowana jest nadal przez jednostki naszemu państwu nieprzychylne, korzystające z każdej, choćby najdrobniejszej okazji, by szkodzić naszej opinji. Jest rzeczą charakterystyczną, że prasa codzienna w poważnej mierze nie zajmuje się przejawami sportu dodatniemi, nie zaznajamia czytelnika z istotą sportu, nie objaśnia go popularnie o sporcie jako takim o jego różnych gałęziach, korzyściach i t. d., lecz rozumie swoje posłannictwo w nieprzebierającej w środkach krytyce w oszczerstwach i przypisywaniutylko złej woli a nie chęci służenia sprawie.

Świat sportowy musi absolutnie zająć się kwestją prasy poważnie — musi dążyć do tego, by zdarzenia sportowe były podawane do wiadomości publicznej nietylko objektywnie, lecz i w formie takiej, by ona stojących zdala od sportu nie odstraszała, lecz zachęcała do jego gorącego popierania.

Należy tak wpływać na prasę, by ona pisała mniej źle o sporcie, by wyszukiwała w nim dobre strony, zganiła to co należy zganić, lecz nie przedstawiała sportu względnie jego organizacji jako tworu, który należy za wszelką cenę zwalczać a nie popierać.

Stosunki z zagranicą. Aczkolwiek kwestja stosunków z zagranicą należy do resortu referenta dla spraw zagranicznńch, to jednak pozwolę sobie jako sekretarz zabrać głos i w tej sprawie. Kluby nasze zbyt pochopnie zakontraktowały szereg drużyn zagranicznych, ofiarując im zbyt wysokie warunki finansowe; czołowe nasze drużyny rozgrywały niemal co tydzień mecze z klubami zagranicznemi, nie przewidując, że występujący coraz silniej brak pieniądza i bezrobocie spowodują poważne obniżenie się frekwencji publiczności na meczach a z tem spowoduje deficyty kasowe. — Kluby nie mogąc wywiązać się z zaciągniętych zobowiązań zbagatelizowały zawarte umowy i zamiast dążyć do załatwienia sprawy, zajęły w wielu wypadkach stanowisko wprost nieprzyzwoite, gdyż posunęły się nawet do tego, że pozostawiały pisma swych wierzycieli bez odpowiedzi — rzecz jasna, że zainteresowane związki państwowe wzięły w obronę poszkodowane w Polsce drużyny i wystąpiły wobec naszego związku z żądaniem wyegzekwowania należnych ich klubom sum. Napomnienia Zarządu nie odniosły w wielu wypadkach skutku, co siłą faktu przyczyniło się do obniżenia powagi i dobrego imienia tak PZPN jak i tych klubów które nie dotrzymały zaciągniętych zobowiązań. Skutki tego mogą być dla nas bardzo niemiłe, gdyż szereg poszkodowanych klubów zagranicznych żądać będzie wyrównania swych pretensji za pośrednictwem Fify, co rzecz jasna podkopie w wysokim stopniu naszą powagę i to dobre imię, które zdołaliśmy sobie u obcych wyrobić.

Co się tyczy zmian personalnych w Zarządzie PZPN w ciągu r. 1925, należy wymienić usunięcie p. Tadeusza Kuchara z godności Kapitana Związkowego za przekroczenie przepisu 11 Postanowień PZPN. Zasiągnięta per referendum opinja Związków Okręgowych wypadła na niekorzyść p. Tadeusza Kuchara. W miejsce p. T. Kuchara kooptowano p. Tadeusza Synowca, który jednak był zmuszony ze względu na obowiązujący dotychczas statut mandat swój złożyć wobec zatrzymania godności przewodniczącego Wydz. GiD GZOPN.

Zarząd PZPN zmuszony był ponadto przeprowadzić zmiany w Wydziale Gier i Dyscypliny z powodu nienależytego traktowania poruczonych mu czynności i na posiedzeniu z dnia 6 sierpnia 1925 r. usunął p. Władysława Budzisza ze stanowiska sekretarza Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN z tem, że do końca lutego 1926 r. nie może piastować godności w jakichkolwiek magistraturach sportu piłki nożnej w Polsce, z powodu przekroczenia wogóle zakresu swego działania jako sekretarz, w innym wypadku z powodu niedbałego spełniania swoich czynności, jak również z powodu przekroczenia statutu przez niedochowanie poufności uchwały Wydziału Gier i Dyscypliny.

Ponadto wniósł w dniu 16 stycznia 1926 rezygnację z godności vice-prezesa p. Pułk. Dr. B. Korolewicz, spowodowany brakiem czasu. Przed samem Waln. Zgromadzeniem złożył godność vice-prezes p. Dr. M. Ujejski.

Na zakończenie podniósł sekretarz Dr. Wojakowski, iż przesilenie gospodarcze — wzrastające bezrobocie a dalej szkody jakie niektóre kluby związkowe poniosły z powodu nadmiernych opadów deszczowych i wylewów rzek, zachwiały pod stawami bytu niektórych towarzystw; te okoliczności nie pozostały bez wpływu na nasze życie sportowe.

Mimo, że nasz sport piłkarski liczebnie się wzmógł, mimo, że otwarto i w u. r. pewną ilość boisk sportowych, sytuacja naszego sportu jest ciężka i wymaga wielkiego nakładu pracy, by doprowadzić niektóre nasze towarzystwa do równowagi finansowej. Stan ten odbił się także i na finansach naszego związku, co wskazuje wyraźnie, że uzdrowienie stosunków zależy w wielkiej mierze od harmonji, która powinna panować między klubami związkowemi z jednej strony a między związkami i podległymi im towarzystwami ze strony drugiej.

Uzgodnienie dążeń, wprowadzenie godziwej rywalizacji sportowej, poszanowanie przeciwnika i posłuch dla władz sportowych stanowią podstawę normalnego rozwoju sportu a z tem stanowią podstawę rozwoju poszczególnych towarzystw; gdy te hasła potrafimy wprowadzić w życie, to możemy dalej spoglądać ze spokojem w przyszłość naszego sportu, jako posiadającego najkorzystniejsze warunki rozwoju.

Sprawozdanie sekretarza uzupełnił prezes Dr. Cetnarowski podnosząc, że władze rządowe zajmowały wobec PZPN stanowisko bardzo przychylne. Aczkolwiek nie możemy się poszczycić tak wydajną opieką i pomocą ze strony Rządu, z jaką spotykamy się u innych państw, to jednak nie wolno nam zapominać o tem, że państwo nasze znajdując się w trudnej sytuacji gospodarczej ma dzisiaj inne daleko ważniejsze troski i zadania do spełnienia a więc nie może tak wydajnie opiekować się ruchem sportowym, jakbyśmy sobie tego życzyli. Mimo to, należy stwierdzić, że władze szły sportowi w miarę możności na rękę czyto w formie przyznania drużynom sportowym zniżek kolejowych, czy też z okazji wydawania paszportów na wyjazd za granicę. Spotykaliśmy się też z przychylnością władz autonomicznych, czego przykładem jest fakt udzielenia subwencji towarzystwom sportowym przez gminę miasta Warszawy a dalej fakt udzielenia placów krakowskiemu związkowi okręgowemu pod budowę dwóch boisk sportowych do wyłącznej dyspozycji związku okręgowego przez magistrat miasta Krakowa.

Co się tyczy wojskowości to ta od samego zawiązku naszej organizacji odnosiła się do nas z całą sympatją, darząc nas w miarę sił i możności nawet pomocą materjalną.

Podnosi również, iż zrozumienie dla naszego pięknego sportu zapuszcza coraz głębsze korzenie w społeczeństwie, które naprawdę zaczyna rozumieć jego wartość i odnosi się z coraz większem poparciem do naszych poczynań.

Nad sprawozdaniem Zarządu rozwinęła się obszerna dyskusja: Pierwszy zabiera głos p. Tad. Kuchar i oświadcza, że z powodu naruszenia przepisów PZPN zasłużył na karę i został ukarany — votum ufności otrzymał przy wyborze na kapitana związkowego na walnem zgromadzeniu. Stawia pytanie dlaczego Zarząd PZPN nie ukarał go odrazu, lecz zwracał się najpierw z pytaniem per referendum czy związki okręgowe mają nadal doń zaufanie? Wyraża przekonanie, że skoro $^2/_3$ głosów nie padło za wyrażeniem mu votum nieufno-

ści, to należało przyjąć, że to zaufanie związków pozostało nadal w mocy.

Dr. Cetnarowski wyraża swoje zadowolenie, że p. Kuchar nabrał przekonania, iż przekroczył statut a więc podziela tosamo zdanie — wyraża zdziwienie, że p. Kuchar nie widzi dobrej woli Zarządu w fakcie podania tej sprawy w formie referendum do zaopinjowania. Prezes oświadcza, że pragnął tą sprawę załatwić na posiedzeniu Zarządu, na którym był obecny i p. Kuchar, skoro zaś Zarząd wolał przedtem zasiągnąć opinji związków okręgowych, to krok ten zarządu był raczej wyrazem wielkiej lojalności tegoż wobec kapitana związkowego a nie był dyktowany złą wolą lub jakiemiś ubocznemi celami. Prezydjum poczyniło wszystkie możliwe kroki, by odwieść p. Kuchara od jego kroku; poza wysłaniem telegramów wydelegowano umyślnie do Lwowa p. Dra Szatkowskiego, by tenże imieniem Zarządu wpłynął na p. Kuchara i wymógł na nim zmianę decyzji i wyjaśnił stanowisko Zarządu. Prezes telefonował do Lwowa, lecz nie mógł porozumieć się z p. Kucharem. Wszystkie zabiegi ze strony prezydjum PZPN okazały się bezskuteczne — p. Kuchar postawił wyżej interes materjalny swego klubu od troski o barwy drużyny państwowej, dopuścił się wiadomego podeptania statutu względnie postanowień PZPN Jeśli Zarząd wytoczył sprawę na referendum, to postąpił po dżentelmeńsku, gdyż mimo wszystko pragnął zasięgnąć opinji związków do czego miał zupełne prawo po myśli 16 § statutu.

Po przemówieniu prezesa złożył p. Kuchar oświadczenie, że wyjaśnienia Zarządu nie przekonały go i że mu nie wystarczają.

Odnośnie do listu, jaki wystosował do Zarządu LZOPN w sprawie przeprowadzenia dochodzeń o zawodowstwo klubów lwowskich sk.ada p. Szlesser imieniem delegacji lwowskiej oświadczenie, że walne zgromadzenie związku okr. lwowskiego uchwalając wystosowanie takiego pisma do Zarządu PZPN nie miało na celu prowokować tegoż zarządu ani go teroryzować, lecz pragnęło w ten sposób przyspieszyć załatwienie całej sprawy lwowskiej.

Delegat związku lubelskiego p. por. Kopanicki stwierdża, że tarcie między delegacją lwowską a Zarządem PZPN tamują tok obrad walnego zgromadzenia, zaznacza przy tem, że w sprawozdaniu Zarządu pominięto sprawę dawnego Wydziału Spraw Sędziowskich, któryto Wydział nie złożył w roku ubiegłym sprawozdania że swej działalności. Sprawozdanie to miało być podane związkom okręgowym do wiadomości zapomocą referendum — ponieważ fakt ten miał miejsce, prosi Zarząd o wyjaśnienie.

Prezes wyjaśnia, że z powodu wadliwego prowadzenia agend przez ówczesny Wydział SS usunął Zarząd PZPN sekretarza tego wydziału p. Ziemiańskiego. Ponieważ zaś ówczesny przewodniczący tego wydziału p. Maj. Szkolnikowski zrezygnował ze stanowiska przewodniczącego, Zarząd miał bardzo wielkie trudności w wydostaniu i sporządzeniu tego sprawozdania i z biegiem czasu przeoczył wprost definitywne załatwienie tej całej sprawy.

P por. Kopanicki stawia następnie pytanie, dlaczego Zarząd nie zakooptował nowego kapitana związkowego po rezygnacji p. Synowca.

Dr. Cetnarowski wyjaśnia, że wybór względnie kooptacja nowego kapitana zw. nie miałaby realnego znaczenia, gdyż kapitan zw. nie mając w ciągu dalszej kadencji zatrudnienia byłby tylko tzw. „słomianym kapitanem", gdyż nie potrzebował dokonywać przeglądu graczy, a ponieważ kapitan zw. nie układa programu zawodów międzypaństwowych, przeto nie miałby żadnego zatrudnienia i dlatego też Zarząd nie dokonał jego kooptacji.

Jako delegat ZZ. zwraca p. Obrubański uwagę, że PZPN nie uczynił zadość obowiązkom finansowym wobec ZZ, nie odprowadził do kasy ZZ opłat od zawodów, które sam częściowo zainkasował, dalej wytyka PZPNowi, że tenże nie przesunął terminu swego walnego zgromadzenia, które odbywa się równocześnie z walnem zgromadzeniem ZZ.

Skarbnik PZPN p. Choczner wyjaśnił, że przesłał w roku 1925 do dyspozycji ZZ 1.400 zł. t. j. kwotę, z jaką zalegał PZPN za rok 1924, a która to kwota pokrywa się mniejwięcej z należytościami od zawodów za rok 1925.

Co do terminu Walnego zgromadzenia wyjaśnia prezes, że PZPN zgodnie ze statutem musi zwoływać swoje Walne Zgromadzenie w miesiącu lutym każdego roku — walne zgromadzenie PZPN odbywały się zwyczajnie w ostatnią sobotę i niedzielę lutego. Ze względu na projektowane niemal zasadnicze zmiany statutu i spowodowane z tem nagromadzenie się wielkiego materjału nie pozwoliło na zwołanie wal. zgromadzenia w terminie wcześniejszym, jak i również nie można było przesunąć terminu poza luty, gdyż to byłoby sprzecznem ze statutem PZPN. Sprawa ta jednak, zdaniem przewodniczącego nie jest zasadniczą i niema wpływu ujemnego na działalność obu organizacji temwięcej, że ZZ jest tutaj godnie reprezentowany a i PZPN ma swojego delegata na zebraniu ZZ w Warszawie w osobie p. kapit. Lotha.

Walne Zgromadzenie zaaprobowało stanowisko prezesa i na wniosek delegacji lubelskiej przeszło do porządku dziennego nad interpelacjami delegata ZZ.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN złożył przewodniczący Dr Pniewski. W związku z tem sprawozdaniem prosi delegacja lwowska o zezwolenie na wgląd do aktów Wydz. GiD, motywując to zamiarem wyjaśnienia sprawy umieszczenia nazwiska p. Kuchara Tadeusza na liście zdyskwalifikowanych, w nieoficjalnych komunikatach pewnych pism, a to z tego powodu, że w oficjalnym komunikacie nazwisko p. Kuchara nie było umieszczone. Życzenie to poparł całkowicie Zarząd PZPN, uznając konieczność wyświetlenia tej sprawy. Ponieważ wiadomość tę umieścił pierwszy „Il. Kurjer Codzienny", przeto p. Obrubański, jako referent sportowy tego pisma, wyjaśnia, że posiadane wiadomości o dyskwalifikacji potwierdzili mu członkowie Wydz. GiD, pp. Orzelski i Skoczylas, umieścił więc tę notatkę z obowiązku dziennikarskiego, działając w dobrej wierze. P. Dr. Pniewski stwierdza, że informacje o dyskwalifikacji p. Kuchara są kłamliwe. Prezes Dr Cetnarowski wyraża zdziwienie, jak mogli członkowie Wydz. GiD potwierdzać wiadomości, które nie polegały na prawdzie. Stwierdza następnie, iż pierwsza uchwała Wydz. GiD mówiła o dyskwalifikacji Zarządu Sekcji klubów, nie zaś o poszczególnych osobach. Delegacja lwowska zaznacza, że uchwały Wydz. GiD nie są tajne, nie wie zatem, dlaczego przeprowadzano dochodzenia w sprawie ujawniania uchwał. Zapytuje, dlaczego tak pózno ogłoszono wyrok w tej sprawie, oraz dlaczego nie zdementowano nieprawdziwych notatek dziennikarskich. W odpowiedzi wyjaśniał p. Dr Pniewski, iż uchwały Wydz. GiD w myśl statutu PZPN są tajne. Opóźnienie w ogłoszeniu wyroku tłumaczy brakiem nazwisk członków Zarządów Sekcji Pogoni i Hasmonei, które to nazwiska podać miał wówczas Lwowski ZOPN. Komunikat ogłoszono natychmiast po otrzymaniu nazwisk. Delegat Lwowa, Dr Tesznar, wyjaśnia odnośnie do pisma LZOPN, wystosowanego do PZPN w sprawie uchwały Wydz. GiD, dyskwalifikującej graczy i działaczy sportowych lwowskich, że LZOPN nie miał zamiaru ani grozić PZPN-owi, ani też wyłamywać się z pod jego władzy. Działał tylko na skutek uchwały Walnego Zgromadzenia Okręgu, występującego w obronie swych klubów. Zaznacza, że stosunki finansowe w klubach lwowskich są tego rodzaju, że nawet wkładek płacić nie mogą. Tem bardziej zatem nie może być mowy o płaceniu graczy. Wysłanie komisji do Lwowa i przeprowadzenie tam dochodzeń wpłynęło fatalnie na opinję publiczną o piłkarstwie, co przyniosło tylko sportowi szkodę. Odnośnie do przeprowadzonych dochodzeń stwierdza, że przeprowadzone one były niezgodnie z przepisami. Nie zawiadamiano na czas o przesłuchaniu, nie przesłuchiwano pewnych osób, nie odczytywano sporządzonych protokołów i tychże nie podpisywano. Wnosi, aby wyłonić komisję dla zbadania sposobu przeprowadzenia dochodzeń. Inż. Rosenstock nawiązuje do przemowy Dra Tesznara i stwierdza, że przedmowca zakwestjonował tylko stronę formalną, a nie winę. Ponieważ uważa, że również i uchwała Wydz. GiD unieważniająca mistrzostwo klasy B w okręgu krakowskim na rok 1924 była nieformalną, gdyż protest KS Podgórze odrzucony został przez wszystkie trzy instancje, nie mógł zatem być traktowany następnie jako prośba ponownie, przeto stawia następujący wniosek: „Walne Zgromadzenie uchwala wyłonić komisję, złożoną z 5 delegatów oraz z przedstawiciela Wydz. GiD PZPN, która to komisja zbada sposób przeprowadzenia dochodzeń we Lwowie oraz zbada sprawę formalności uchwały Wydz. GiD, unieważniającej mistrzostwo klasy B KZOPN na rok 1924". Prezes Dr Cetnarowski sprzeciwia się wnioskowi, nadmieniając, że sprawa dyskwalifikacji winna być załawiona w toku instancji. Dr Tesznar wyjaśnia, że komisja nie ma na celu kwestjonowania wyroku, tylko zbadanie czy Wydz. GiD przkroczył postanowienia statutowe, czy też nie. Dr. Cetnarowski uważa, że komisja w razie uznania formalności dochodzeń, przesądzi wprost sprawę i uniemożliwi załatwienie tej w toku instancji. Odnośnie do sprawy unieważnienia mistrzostwa KZOPN zaznacza, że uchwałę ostatnią Zarządu musiał zasystować z powodów formalnych. Dr Gleisner popiera stanowisko Dra Cetnarowskiego odnośnie do sprawy dyskwalifikacji, uważając, że chodzi tu tylko o uchybienia formalne. Wniosek inż. Rosenstocka uchwalono z tą poprawką, że wchodzący w skład komisji delegaci Lwowa i Krakowa nie mają głosu stanowczego w sprawach, dotyczących ich Okręgów. Do komisji weszli pp. Schlesser, Kroczyński, Mirski, Dr Klich, Zabłocki, a imieniem Wydz. GiD p. Dr. Pniewski.

Komisja ta przedłożyła Walnemu Zgromadzeniu następujące sprawozdania:

1) Na podstawie odpowiedzi, udzielonej przez p. Chocznera odnośnie do uchwały Wydz. GiD PZPN ogłoszonej kom. Wydz. GiD L. 33, komisja stwierdza: a) Zarząd LZOPN, członkowie Zarządów i gracze klubów Pogoń i Hasmonea oraz wszystkie inne osoby, zainteresowane w tej sprawie, nie były zawiadomione na 5 dni przed terminem przesłuchania, co sprzeciwia się p. 10 komunikatu PZPN Nr. 2 z dnia 10 kwietnia 1925. b) Protokoły zeznań w niektórych wypadkach nie zostały zainteresowanym osobom odczytane, zaś we wszystkich wypadkach nie zostały przeż nich podpisane, co sprzeciwia się p. 22 komunikatu Nr. 3 z 22 kwietnia 1925. c) Ukarano bez przesłuchania: z Pogoni pp. Olearczyka, Fichtla, Görlitza, Słoneckiego i Marjanka, a z Hasmonei Wasserfalla, Neuwohnera E., Parnesa, Mahlera, Birnbacha Herm. i Steuermana. d) Stwierdzono również, że w księdze protokołów Wydz. GiD PZPN w protokole Nr. 33 z dnia 6 stycznia 1926 brak w liczbie zdyskwalifikowanych komunikatem Wydz. GiD Nr. 33 nazwiska p. Marjanka z Pogoni.

2. a) Wychodząc z założenia, że prośba KS Podgórze w Krakowie L. 11/Z/25 z dn. 12 lutego 1925 wniesiona na Walne Zgromadzenie PZPN w dn. 1 marca 1925 jest w swej treści odwołaniem się od orzeczenia trzeciej instancji, komisja stwierdza, że uchwała Walnego Zgromadzenia polecająca rozpatrzenie tej sprawy sprzeciwia się § 13 statutu PZPN. b) Co do strony merytorycznej komisja na podstawie przedłożonych dokumentów i protokołu Wydz. GiD PZPN Nr. 12 z dn. 25 czerwca 1925 r. orzeka, że przy ponownem rozpatrywaniu powyższej spraw ynie zaistniały żadne nowe o istotne okoliczności.

Nad sprawozdaniem komisji wywiązała się dyskusja. Inż. Rosenstock popiera stanowisko komisji w obu powyższych sprawach. Odnośnie do sprawy unieważnienia mistrzostw kl. B w Okręgu Krakowskim stawia następujący wniosek: „Walne Zgromadzenie stwierdza, że uchwała Walnego Zgromadzenia PZPN z r. 1925 o dopuszczeniu prośby KS Podgórze była nieformalna i nieważna i utrzymuje weryfikację mistrzostw kl. B w myśl orzeczenia KZOPN".

Wniosek ten uchwalono 91 głosami (Krakowski, Lubelski, Lwowski, Łódzki, Poznański i Warszawski ZOPN) przeciw 9 gł. Torunia, wstrzymał się od głosowania GZOPN.

Opierając się na sprawozdaniu komisji, wykazującem nieformalność przeprowadzonych dochodzeń we Lwowie, postawił Dr Tesznar następujący wniosek: „Walne Zgromadzenie opierając się na wynikach dochodzeń i sprawozdaniu komisji, że dochodzenia Wydz. GiD PZPN były nieformalnie przeprowadzone, znosi orzeczenie Wydz. GiD PZPN ogłoszone w komunikacie z 29 I. 1926 r. i przekazuje całą sprawę Wydz. GiD PZPN do ponownego dochodzenia".

W sprawie tej zabierają głos pp. Dr. Cetnarowski i Dr Gleisner stwierdzając, że sprawa ta winna być załatwiona w toku instancji a zatem wniosek Lwowa jest sprzeczny ze statutem.

W głosowaniu wniosek uchwalono 77 głosami (Krakowski, Lwowski, Lubelski, Łódzki i Warszawski ZOPN) przeciw 23 głosom Górnośląskiego i Toruńskiego ZOPN, wstrzymał się Poznański ZOPN. Po ogłoszeniu wyniku głosowania Toruński i Górnośląski ZOPN założyły votum separatum zaś Dr Cetnarowski prosił o zaprotokołowanie, że uchwała ta nie została prawomocnie powzięta.

Delegat Lwowa p. kpt. Pawłowski stwierdza, że zarzuty stawiane Wydz. GiD co do sposobu przeprowadzania dochodzeń były słuszne, jak wykazało sprawozdanie komisji. Wobec tego stawia wniosek: „Walne Zgromadzenie wobec przekroczenia przez Wydz. GiD PZPN statutu nie przyjmuje sprawozdania tegoż do wiadomości".

Delegaci Warszawy i Łodzi pp. Posner i kpt. Zabłocki popierają wniosek powyższy.

P. Schlesser krytykuje motywy Wydz. GiD odnośnie do sprawy unieważnienia mistrzostw kl. B. Zauważa, że twierdzenie Wydziału GiD, iż sędzia na meczu rękę musiał widzieć nie może być motywem. Opowiada się za wnioskiem.

Inż. Rosenstock uznaje, że wyrok Wydz. GiD był nieformalny, dlatego głosował za zniesieniem uchwały. Przyznaje jednak, że Wydz. GiD pracował w dobrej wierze i w dobrych zamiarach mimo tego, iż działał mylnie.

P. Choczner — jako członek komisji lwowskiej — wyjaśnia, że komisja PZPN postawiła mu 3 pytania, na które odpowiedział. Przytacza powody pewnych nieformalności, i tak: nie trzymano się wymaganego terminu 5 dni przy zawiadamianiu o przybyciu komisji, by wczesne podanie terminu nie osłabiało czynności badania komisji. Nie przesłuchiwano wszystkich, ponieważ niektórzy wzywani nie zgłaszali się do przesłuchania albo we Lwowie ich nie było. Gracze podawali niezgodne z aktami szczegóły. Utrudniano badanie nawet w ten sposób, że książki kasowe niszczono. Komisja działała zawsze w dobrej wierze.

Na interpelację Toruńskiego ZOPN kto niszczył książki, odpowiedział p. Dr. Pniewski, że dokonał tego p. M. Kawecki z Pogoni.

Na wniosek delegata Warszawy, który stwierdził, iż wobec słyszanych wyjaśnień, głosował będzie przeciw wnioskowi Lwowa, — uchwalono zamknąć dyskusję i poddać wniosek Lwowa pod głosowanie. Wniosek upadł (za 41 gł. Lubelski, Lwowski i Łódzki ZOPN, przeciw 50 gł. Górnośląski, Poznański, Toruński i Warszawski, wstrzymał się Krakowski).

Postawiony następnie przez Toruński ZOPN wniosek: „Przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Wydz. GiD PZPN“ uchwalono 59 głosami (Górnośląski, Lubelski, Poznański, Toruński i Warszawski ZOPN), przeciw 32 gł. (Lwowskiego i Łódzkiego ZOPN). Kraków wstrzymał się od głosowania.

W dyskusji nad sprawozdaniem W. G. i D. zajęło się Walne Zgromadzenie stosunkiem PKS do Zarządu PZPN. Praktyka wykazała, że zupełnie luźny stosunek PKS do PZPN nie przyniósł żadnych korzyści. Zarząd PZPN pozbawiony jakiegokolwiek wpływu na tok działalności PKS nie mógł od niego wyegzekwować nawet dostarczenia kart sędziowskich z meczów o mistrzostwo Polski, skutkiem czego też W. G. i D. nie miał możności przeprowadzenia weryfikacji tych zawodów, gdyż karty te otrzymał dopiero przed Wal. Zgromadzeniem, mimo urgensów tak ze strony W. G. i D. jak i samego Zarządu PZPN. Prezes Dr. Cetnarowski stwierdza, że autonomja PKS zabagniła całą sprawę weryfikacji zawodów o mistrzostwo Polski, a skoro przewodniczący PKS uważa za stosowne odmówić sprawozdania za działalność PKS nawet przed Wal. Zgromadzeniem PZPN, to temwięcej Zarząd PZPN nie może brać za PKS żadnej odpowiedzialności. Zdaniem prezesa należy podporządkować PKS Zarządowi PZPN i stworzyć z niego Wydział PZPN jak to było poprzednio, temwięcej, że PKS mając powierzone sobie czynności niezmiernej wagi dla członków PZPN, musi pozostawać z Zarządem PZPN w bezpośredniej łączności i podlegać kontroli i ewentualnej egzekutywie Zarządu PZPN.

Walne Zgromadzenie PZPN poparło stanowisko prezesa i uchwaliło zająć się stosunkiem PKS do Zarządu PZPN w punkcie porządku dziennego, traktującym o zmianach statutu PZPN.

Sprawozdanie Polskiego Kolegjum Sędziów odpadło wobec oświadczenia przewodniczącego PKS, p. mjra Engla, iż przewodniczący PKS w myśl regulaminu nie jest obowiązany do składania sprawozdania na Walnem Zgromadzeniu PZPN.

Następnie zdał sprawozdanie referent dla spraw zagranicznych, p. Dr. Szatkowski. W sprawozdaniu omówił szczegółowo sprawę konferencji związków zagranicznych w Krakowie, z udziałem PZPN, oraz wynikłe stąd napaści pewnej części prasy zagranicznej, inspirowanej częściowo przez ludzi z Polski. Podkreśla, że właśnie ataki na PZPN wychodzące najbardziej zaszkodziły dobrej dotychczas opinji piłkarstwa polskiego. Co do następstw konrefencji krakowskiej zaznacza, że przyniosła ona faktyczne korzyści i zmusiła bezczynną dotychczas FIFA do pracy. Omawiając zawody międzynarodowe, prostuje zarzuty co do urządzenia zawodów Szwecja—Polska w Krakowie, rzekomo wbrew życzeniu Szwedów, pragnących spotkania w Warszawie. Co do zawodów na rok 1926, pertraktowano dotychczas z Węgrami, Czechami, Szwecją, Turcją i Jugosławją. W roku 1926 winna jednak Polska spotkania rewanżowe Finlandji, Estonji i Rumunji. Z tych zawodów z Finlandją i Estonją przypadają w Polsce. Podnoszą się jednakże zarzuty przeciw zbyt wielkiej ilości tych zawodów. Ponieważ tym związkom, z któremi PZPN jest w kontakcie od szeregu lat, odmawiać spotkania nie można, bez narażenia się na utratę stosunków, — przeto wyraża zapatrywanie, iż Walne Zgromadzenie winno przyszłemu Zarządowi dać pełnomocnictwa co do programu międzynarodowego. P. Dręgiewicz opowiada się za ograniczeniem spotkań międzynarodowych do 5 rocznie, przy równoczesnem zrezygnowaniu ze spotkań z państwami północnemi oraz Węgrami i Austrją. Zaleca natomiast zwrócić się ku zachodowi do Belgji, Francji. Wypowiada się również przeciw angażowaniu się PZPN na zewnątrz. W odpowiedzi wyjaśnia Dr. Szatkowski, że próby nawiązania stosunków z Francją nie udawały się, z Węgrami zaś, którzy pierwsi wprowadzili Polskę na międzynarodową arenę piłkarską, stosunki winniśmy utrzymywać. Inż. Rosenstock stwierdza, iż rozpoczęta w Krakowie akcja związków piłkarskich przyniosła bardzo dobre skutki, mimo nielojalnego postępku ze strony Szwecji. Zaznacza następnie, że z Węgrami winno się grywać nadal. Co do pełnomocnictw na przyszłość wypowiada się za niekrępowaniem referenta dla spraw zagranicznych. Następnie potępia artykuł, zamieszczony w oficjalnem piśmie Związku szwajcarskiego, a zwrócony przeciw PZPN i sportowi piłkarskiemu w Polsce wogóle. Dr. Cetnarowski wyjaśnia, że PZPN z pewnemi związkami zawarł umowy automatyczne, umów tych zatem obecnie łamać nie można. W sprawie zarzutu co do bankietów wyjaśnia, że cyfry uczestników wynosiły 40 do 80, a nie, jak się publicznie głosi, po 150. Bankiety te mimo to przeważnie nie dorównywały przyjęciom, jakie urządzano drużynie polskiej zagranicą. Uważa, iż stanowisko Związku wymaga, aby gości podejmować należycie, tem bardziej, gdy chodzi o zrewanżowanie się za gościnność. Gdyby miało się gości przyjmować nieodpowiednio, raczej należałoby ich wogóle nie sprowadzać. Stanowisko Związku szwedzkiego usprawiedliwia zatargami osobistemi w tymże Związku, co właśnie wpłynęło na zmianę frontu w sprawie konferencji. P. Kuchar uważa, że kwestje, poruszane w dyskusji, należy traktować jako dyrektywy na przyszłość. Opowiada się za zwróceniem się ku zachodowi i ograniczeniem ilości zawodów. W sprawie FIFA należy dalej postępować konsekwentnie, jak dotąd. Artykuł „Schweiz. F. u. A. Z.“ potępia jak najostrzej.

Uchwalono następnie następujące wnioski:

1) Walne Zgromadzenie poleca Zarządowi PZPN w miarę środków finansowych obesłać konferencję w Antwerpji i kongres w Rzymie (najmniej jeden z nich) i prosi Dra Cetnarowskiego o przyjęcie mandatu delegata. 2) Walne Zgromadzenie poleca Zarządowi PZPN zająć się artykułem w „Schweizerische Fussball u. Athletik Zeitung“ i zareagowanie w sposób, jaki uważa za stosowny. Sprawozdanie referenta przyjęto z podziękowaniem do wiadomości na wniosek p. Tormińskiego ZOPN.

Po dyskusji udzielono ustępującemu Zarządowi absolutorjum z podziękowaniem.

Sprawozdanie skarbnika.

Skarbnik p. Choczner przedstawił szczegółowy wykaz majątku PZPN. oraz z jakiemi trudnościami finansowemi walczył PZPN. w obecnym roku administracyjnym.

Cyfrowo przedstawia się majątek PZPN. następująco:

Pozostałość kasowa	zł. 73·46	
Dłużnicy	„ 5.321·07	
Inwentarz	„ 2.407·15	
Waluty	„ 9·36	zł. 7.811·04
Wierzyciele		„ 3.015·76
Majątek PZPN. wynosi		zł. 4.713·06

który w porównaniu z majątkiem roku ub. powiększył się o zł. 82·32.

Głównymi dłużnikami PZPN. są Związki Okręgowe, które również walczą z trudnościami finansowemi, a zaległe grzywny nałożone na kluby wynoszą na ogólną sumę nałożonych zł. 3.311 więcej niż połowę, bo zł. 1.858.

Wierzycielami PZPN. są ZZ.	zł. 1.100·98
Restauracja Pollera	„ 1.150·—
Hotel Francuski, reszta długu Szwecja-Polska	„ 467·70

Wydatki administracyjne wynosiły łącznie złotych 16.455·22 i w żadnej rubryce nie przekroczyły preliminowanych kwot.

Imprezy przyniosły na czysto 10.044·77, złototych z czego:

Dzień PZPN. przyniósł	zł. 8.796·49
Min. Opieki Społecznej przekazało	„ 1.000·—
Mistrzostwo Polski przyniosło	„ 5.974·17
Rozgrywki o puhar ZN.	„ 30·87
	zł. 15.801·53

natomiast zawody międzypaństwowe przyniosły ostatecznie niedobór zł. 5.756·76, z czego:

Węgry-Polska pryniosły dochodu		zł. 2.813·03
Turcja-Polska		„ 851·76
razem		zł. 3.664·79
Zaś Czechosłowacja-Polska deficyt	zł. 2.072·20	
Finlandja, Estonja	„ 2.466·75	
Szwecja	„ 4.882·60	„ 9.421·55
niedobór zatem wynosi		zł. 5.767·76

Po udzieleniu wyjaśnień co do poszczególnych pozycyj, na wniosek Komisji Rewizyjnej uchwalono absolutorjum skarbnikowi przez aklamację za okres sprawozdawczy 1925—1926.

Następnie przyjęto prowizorycznie aż do ustalenia siedziby PZPN. preliminaż budżetowy w nast. brzmieniu:

Przychody:

1. Wkładki członków		zł. 3.000·—
2. Dzień PZPN.		„ 8.000·—
3. Mistrzostwo Polski		„ 6.000·—
4. Zawody międzypaństwowe:		
a) Czechosłowacja u nas	zł. 3.300·—	
b) Turcja u nas	„ 1.000·—	
c) Finlandja u nas	—·—	
d) Szwecja, Sztokholm	„ 2.000·—	zł. 6.000·—
5. Dochody nadzwyczajne:		
1. Druki i komunikaty		„ 3.000·—
2. Grzywny		„ 1.000·—
razem		zł. 27.000·—

Wydatki:

1. Pensje		zł. 8.400·—
2. Druki i przyb. kanc.:		
a) druki	zł. 5.400·—	
b) sekret.	„ 1.200·—	
c) drobne	„ 600·—	„ 7.200·—
3. Portorja, telegramy		„ 2·000·—
4. Czynsz lokalu	zł. 3.100·—	
Obsługa	„ 500·—	
Opał i oświetlenie	„ 400·—	„ 4.000·—
5. Koszta podróży delegat. PZPN.		„ 500·—
7. Zawody międzypaństwowe w Budapeszcie Węgry-Polsk		„ 2.000·—
8. Zaległe podatk- gmin.		„ 4.100·—
razem		zł 29.200·—

Zestawienie:

Przychódy	zł. 27.000·—
Wydatki	„ 29.200·—
niedobór	zł. 2.200·—

Uchwalono następujące zmiany statutu:

§ 1. skreślić od słów „W rozpoczętym“ ... do słów „Piłki Nożnej“ i wstawić do paragrafu 36 z tem, że do ważności potrzeba 2/3 głosów.

§ 4. A. 2. po słowie „Przeworskiego“ skreśla się od .... „część Województwa Kieleckiego ... aż do ..... i Olkuski“ — a wstawia się słowa „Województwo Kieleckie (z wyjątkiem powiatów: Kozienice i Radom)“.

A. 5. Po słowie .... „Województwa Łódzkiego skreśla się słowa .... „Kieleckiego (z wyjątkiem powiatów: Kozienice i Radom“).

Zmiany do § 4., A. 2. i A. 5. uchwalono z dodatkiem, że o przydzieleniu powiatów Opatowskiego, Sandomierskiego i Iłżeckiego do Krakowskiego względnie Warszawskiego zadecyduje referendum.

§ 4. ustęp 2 od słów „Związek do władze“ skreślić i zastąpić następującem brzmieniem „Związek Okręgowy Piłki Nożnej może przyjąć na członka zwyczajnego tylko takie towarzystwo, które ma statut zatwierdzony przez odpowiednie władze“.

Zmiana powyższa została uchwalona z tem, że Zarząd PZPN rozpisze referendum w sprawie nieobowiązywania tej uchwały na obszarze Górnośląskiego i Toruńskiego ZOPN.

§ 4. punkt c. po słowie „osoby“ dodać „fizyczne

lub prawne", następnie po słowach „na wniosek Zarządu" dodać „lub Okręgu".

§ 6. punkt d. ma brzmieć „do odbywania zwyczajnych Walnych Zgromadzeń najpóźniej w styczniu każdego roku".

§ 6. punkt f. skreśla się słowo „trzech" a wstawia „pięciu".

§ 8. ust. a. ma brzmieć „roczne wkładki członków bezpośrednich, których wysokość oznacza corocznie Walne Zgromadzenie PZPN, a to w stosunku do klasy klubu. Na rok 1926 ustalono: klasa A — zł. 30.—, klasa B — zł. 10.—, klasa C — zł. 3.—.

§ 8. po punkcie e. „Zarząd PZPN może na prośbę udzieli zwłoki w zapłaceniu należytości nawet po upływie terminu statutem przewidzianego".

§ 8. w ust. ostatnim skreśla się drugie zdanie od słów „Za zwłokę... do Zarząd PZPN" natomiast wstawia się zdanie „Jeżeli po ośmiu tygodniach wkładka nie zostanie wpłaconą, następuje automatyczna dyskwalifikacja, przyczem o ile w grę wchodzi ZOPN agendy Zarządu Związku obejmuje PZPN".

§ 10. a) ust. 1-szy zamiast „11-tu" wstawić „13-tu".

§ 10. ust. 2. skreślić słowo „kronikarza i jeszcze jednego członka Zarządu" i wstawić „4 członków Zarządu".

c) ustęp 3-ci od słowa „za wyjątkiem" skreślić — wstawić „za wyjątkiem 2-go viceprezesa, kapitana związkowego i 2-ch członków Zarządu, których stałe miejsce zamieszkania może być siedziba jednego z ZOPN".

§ 10. punkt f. skreślić słowa „o pełni praw obywatelskich" a wstawić „wolna od zarzutów natury moralnej".

§ 15. skreśla się pierwsze 5 zdań od słów „Posiedzenia Zarządu są... do ... równości głosów" natomiast w miejsce to wstawia się: „Posiedzenia Zarządu są tajne a obrady poufne, i odbywają się w miarę potrzeby, najmniej jednak raz na miesiąc. Posiedzenie musi być zwołane w wypadku, o ile tego zażąda równocześnie conajmniej 5-ciu członków Zarządu. Zwołuje je prezes lub jeden z viceprezesów zamieszkałych w siedzibie PZPN. Związki okręgowe winny być zawiadamiane listem poleconym na tydzień przed posiedzeniem Zarządu z podanie mporządku dziennego, który w toku obrad nie może ulec zmianie. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność conajmniej sześciu członków Zarządu, mieszkających w siedzibie PZPN, zaś w razie obecności na posiedzeniu zamiejscowych członków Zarządu, liczba quorum zwiększa się do 7-miu. Uchwały zapadają większością oddanych głosów. Przewodniczący nie głosuje, ale rozstrzyga w razie równości głosów".

§ 17. w przedostatniem zdaniu po słowie „i Walnych Zgromadzeń" wstawia się cały dotychczasowy § 21 bez pierwszego słowa „Kronikarz".

§ 19. skreśla się 2-gie zdanie. Na jego miejsce wstawia się: „Referent spraw zagranicznych w wypadku o ile miejsce jego zamieszkania nie jest w siedzibie PZPN, musi być conajmniej raz na miesiąc obecnym na posiedzeniu Zarządu PZPN. Koszta jego przyjazdu na posiedzenie ponosi Zarząd PZPN."

§ 20. skreślić od słów „ma prawo aż do słowa „wszelkie" a zastąpić następującem brzmieniem: „ma prawo w wypadku, nieulegającym wątpliwości, przewinienia, zasuspendowania gracza, poczem wciągu dni siedmiu", następnie w ostatnim ustępie skreślić słowa „przyczem musi sam ponosić koszty przyjazdu do siedziby PZPN."

§ 20. skreśla się w zdaniu końcowem słowa .... „przyczem musi .... aż do ... siedziby PZPN", a natomiast wstawia się... „przyczem koszta jego przyjazdu na posiedzenie ponosi PZPN"

§ 22. Na końcu dodaje się: „Procedurę obrad Komisji i postępowania przed Komisją prawniczą, normuje regulamin ułożony przez Komisję prawniczą i zatwierdzony przez Zarząd PZPN".

„Członkowie Zarządu PZPN nie mogą być członkami Komisji Prawniczej".

§ 23. W ustępie pierwszym skreśla się słowa „w przeciągu dni 7-miu" natomiast wstawia się słowa „w przeciągu 2 miesięcy".

§ 24. Skreśla się trzy pierwsze ustępy od słów „PZPN posiada... aż do ... „Polskie Kolegjum Sędziów", w to miejsce wstawia się „PZPN posiada dwa Wydziały a mianowicie:

a) Wydział Gier i Dyscypliny, wybierany przez Walne Zgromadzenie PZPN na przeciąg jednego roku administracyjnego;

b) Polskie Kolegjum Sędziów, wybierane przez Walne Zgromadzenie Polskiego Kolegjum Sędziów".

§ 25. ust. a. po zdaniu o słowach końcowych „na trzy dni przed zawodami" wstawia się nowe zdanie „Do pasa pogranicznego zalicza się miejscowości oddalone do 30 km. od granicy".

§ 25. po słowach „za spóźnione" dodać „a nieusprawiedliwione" (w dalszym ciągu mówi ten ustęp o wniesieniu prośby o pozwolenie na rozegranie zawodów z drużyną zagraniczną).

§ 26. na początku dodać: „Prócz prawa nakładania kar przez Wydział Gier i Dyscypliny PZPN za przekroczenie przepisów § 25 przysługuje W. GiD prawo nakładania następujących kar, jednak tylko za przewinienia w czasie reprezentacyjnych zawodów państwowych, międzyokręgowych lub międzymiastowych, jak też zawodów o mistrzostwo Polski między dwoma klubami różnych okręgów".

§ 26. w części drugiej, określającej rodzaj kary za poszczególne przewinienia, zmienić słowo „najmniej" przy grzywnach pieniężnych na słowo „do" i całą tą część przenieść do regulaminu, prócz punktu 24 i ostatnich dwóch ustępów powyższego paragrafu.

§ 27. na końcu dodać „Polskie Kolegjum Sędziów ani też Okręgowe Kolegja Sędziów nie mają prawa jakiegokolwiek karania członków bezpośrednich ani też pośrednich PZPN-u, lecz proszą PZPN względnie ZOPN o odpowiednie ukaranie danego klubu względnie ZOPN-u.

§ 28. po słowie „Odwołanie" dodać słowa „do wszystkich instancji sportowych". W dalszym ciągu dodać po słowach „doręczenia orzeczenia" — „względnie dnia następującego po ogłoszeniu w komunikacie". Dalej po słowach „na rzecz PZPN" dodać „względnie ZOPN".

§ 31. w zdaniu 1-szem. Po słowach ... „Walnego Zgromadzenia PZPN" dodaje się słowa .... „z wyjątkiem zmian statutu".

§ 31. b) w ustępie 2-gim wiersz 1-szy po słowie „członkom dodać „bezpośrednim".

c) w ustępie 2-gim wiersz 4-ty zamiast „600 taks zasadniczych" wstawić „100 złotych".

§ 33. ust. d) ostatnie zdanie skreśla się, a na to miejsce wstawia się następujące: „Kumulacja mandatów w PZPN i ZOPN jest dozwolona tylko tym członkom Zarządu, których miejsce zamieszkania znajduje się poza siedzibą PZPN".

§ 36. Po ustępie a) wstawia się następujący ustęp b) „Uchwały co do zmiany siedziby PZPN, do której potrzeba ⅔ uprawnionych obecnych głosów".

Ustęp dotychczasowy z lit. b) otrzymuje lit. c).

§ 36. w punkcie b. skreślić słowa „wykluczenie członka" a wstawić „zawieszenie członka bezpośredniego, wykluczenie członka pośredniego".

§ 40. w ostatnm ustępie zastąpić słowa „a nie" słowem „i".

1. Wszędzie, gdzie w statucie, taksy zasadnicze określają zobowiązania pieniężne członków wobec PZPN, zastąpić odpowiednią ilością złotych".

2. Sprawy podlegające tokowi instancji, nie mogą w formie próśb być wnoszone na forum Walnego Zgromadzenia PZPN i ZOPN. Wszystkie zaś inne prośby mogą być wnoszone na Walne Zgromadzenie PZPN tylko w formie wniosku odnośnego ZOPN, którego Zarząd decyduje bez odwołania o wniesieniu danej prośby jako wniosku ZOPN".

3. Autonomja ZOPN nie może być przez PZPN naruszona.

Jako ostatni punkt zmian statutu traktowany był wniosek Lwowskiego ZOPN: „Siedzibą PZPN przenosi się z Krakowa do Warszawy".

Prezes Dr. Edward Cetnarowski zwraca na to uwagę, że jedynym momentem, który mógłby przemawiać za Warszawą, jest tylko to, iż Warszawa jest stolicą państwa. Taki jednak moment nie może odgrywać decydującej roli w tak ważnej sprawie, jak przeniesienie tak potężnego i niewątpliwie dobrze funkcjonującego Związku, jakim jest PZPN. Jest zdania, że Warszawa narazie przynajmniej nie posiada tylu wyszkolonych sił, by te mogły podołać tak trudnemu zadaniu, jak kierowanie losami naszego Związku. Każdy ze związków, oddający swój głos, winien mieć to głównie na uwadze.

P. mjr. Esman stwierdza, że Warszawski ZOPN poprze wniosek Lwowa, uważa bowiem, że PZPN jako związek centralny, winien znajdować się w stolicy. W zeszłym roku Warszawa była bardziej przygotowana na objęcie PZPN, niż obecnie, jednak i teraz gotowa jest objąć PZPN, choć pod pewnemi warunkami. Warunkami temi są: Wszystkie sprawy, załatwiane w ciągu ubiegłej kadencji, muszą być załatwione w Krakowie. Dotyczy to specjalnie sprawy dochodzeń o ukryte zawodowstwo we Lwowie. Ponieważ Warszawski ZOPN nie ma przygotowanej jeszcze listy proponowanego Zarządu PZPN, wnosi, aby w razie przeniesienia PZPN do Warszawy nie przeprowadzać wyboru Zarządu na Walnem Zgromadzeniu, lecz dopiero później dokonać wyboru ludzi z różnych okręgów per referendum.

P. Posner motywuje konieczność przeniesienia PZPN do Warszawy lepszemi warunkami stolicy. Panująca w Krakowie atmosfera międzyklubowa nie pozwala na pozostawienie PZPN tu nadal. Stosunki międzyklubowe w Warszawie dobre, ludzi nawet pochodzących z różnych okręgów, do pracy jest również dość.

P. Dr. Tesznar opowiada się za wnioskiem. Choć w Warszawie niema może obecnie jeszcze wybitnych jednostek do pracy, to jednak po kilku miesiącach poznają swe czynności i poprowadzą Związek należycie. Wniosek był wypływem nie względó wosobistych, czy dyplomacji, lecz idei dobrego służenia sportowi.

Delegat Pozn. ZOPN wątpi, czy znajdą się w Warszawie odpowiedni ludzie, wobec braków, jakie wykazały inne związki sportowe w Warszawie. Zaleca zatem zastanowić się nad tą kwestją.

W głosowaniu wniosek upadł (za 45 głosów: Lwowski, Łódzki i Warszawski ZOPN — przeciw 46 głosów: Górnośląski, Krakowski, Toruński ZOPN, — wstrzymały się Lubelski i Poznański ZOPN).

Uchwalone zmiany postanowień PZPN:

1) Do § 2-go wstawia się ustęp 4-ty: „Związki Okręgowe, posiadające ponad 24 towarzystw klasy B, mogą dla towarzystw klasy B, podzielonych na podokręgi, tworzyć B-ligę, do której po zakończeniu gier o mistrzostwo klasy „B" roku 1926 przydzielone zostaną mistrzowie podkręgów i spadająca drużyna klasy „A" do klasy „B".

Przesunięcie między klasą B — Liga a klasą A następuje w sposób analogiczny do innych klas, tj. po zakończonych rozgrywkach o mistrzostwo B — Ligi przechodzi mistrz tej grupy automatycznie do klasy A w miejsce stojącej na ostatniem miejscu drużyny klasy A, która spada do B — Liga. Drużyna stojąca na ostatniem miejscu B—Liga spada automatycznie do odnośnego podokręgu klasy B, znów mistrz klasy „B" przechodzi automatycznie do grupy B — Liga".

Przed przystąpieniem do następnego punktu porządku dziennego zawiadomił przewodniczący PKS p. mjr. Engel, że w myśl regulaminu PKS nie jest obowiązany do składania sprawozdania z działalności na Walnem Zgromadzeniu PZPN.

Na wniosek p. Posnera uchwalono przejść do porządku dziennego nad tą sprawą.

Przystąpiono do punktu „Rozstrzyganie odwołań i próśb". Na wniosek inż. Rosenstocka wybrano komisję, złożoną z pp. Kuchara, Czuczewicza i Dra Klicha, oraz z głosem doradczym referenta PZPN i delegata interesowanego ZOPN. Komisja ta po rozpatrzeniu odnośnych odwołań i próśb, postanowiła następujące wnioski:

1) Prośba b. trenera p. Mieczysława Wiśniewskiego o przywrócenie mu praw amatora-gracza. Wniosek: „Przywraca się p. Mieczysławowi Wiśniewskiemu prawa amatorstwa po upływie 1 roku od dnia, w którym zaprzestał być trenerem". Wniosek ten oparła komisja na statucie PZPN.

Wniosek uchwalono wszystkiemi głosami, przy wstrzymaniu się Toruńskiego ZOPN. Prezes Dr. Cetnarowski prosił o zaprotokołowanie, że uchwała jest sprzeczna ze statutem FIFA.

2) Prośba TS Wisła o darowanie graczowi p. Wł. Kowalskiemu reszty kary. Komisja postawiła wniosek na darowanie reszty kary z dniem 28 lutego 1926, wobec zaistnienia okoliczności łagodzących postępek gracza. Na zapytanie delegata Krakowskiego ZOPN, czy komisja brała pod uwagę protokół z drugiego przesłuchania p. Cikowskiego, odpowiedział p. Kuchar, że tego nie uczyniła, ponieważ wszelkie późniejsze zeznania są zwyczajnie inne i różnią się od pierwszych.

Wniosek uchwalono.

3) Odwołanie TS Wisła od orzeczenia Zarządu PZPN w sprawie niedoszłych zawodów o mistrzostwo Polski Warta—Wisła w Poznaniu.

Wniosek komisji: „Komisja po przejrzeniu aktów, dotyczących sprawy Warta—Wisła, przyszła do przekonania, że Warta poniosła stratę i z tego tytułu wnosi, aby Walne Zgromadzenie nakazało TS Wisła rozegranie zawodów z KS Warta w Poznaniu w b. roku na warunkach, które określają Postanowienia PZPN".

Wniosek uchwalono.

WYBORY DAŁY NASTĘPUJĄCY WYNIK:
ZARZĄD PZPN:

Prezes: Dr Edward Cetnarowski, przez aklamację.
Viceprezesi: Pp. Dyr. Zygmunt Klemensiewicz i major Marjan Esman.
Sekretarz: P. Dr Wacław Wojakowski.
Skarbnik: Wiktor Choczner przez aklamację.
Referent dla spraw zagranicznych: P. Dr. Henryk Szatkowski, przez aklamację.
Kapitan Związkowy: P. Tadeusz Synowiec.
Przewodniczący Wydz. GiD: P. Dr Zdzisław Kwieciński.
Członkowie Zarządu: Pp. Jakób Billig,
Jakób Sonne,
Stanisław Flieger,
Mjr. Dr Tadeusz Dudryk.

Wydział Gier i Dyscypl. PZPN:

Przewodniczący: P. Dr Zdzisław Kwieciński.
Członkowie: Dr Jan Pniewski,
Dr Henryk Leser,
Prof. Wacław Babulski,
Władysław Sadowski.

Komisja rewizyjna:

PP. mjr. Łazarz Weinstein,
mjr. Fryderyk Szwenk,
Ludwik Kaliciński.

Po ustaleniu siedziby PZPN na okres 1926—27 na wniosek skarbnika zatwierdzono definitywnie preliminarz z tem, że kwestję pokrycia kosztów przyjazdu członków Zarządu PZPN oddano Zarządowi do zawnioskowania per referendum w ciągu 2 miesięcy.

Punkt 12 porz. dzien. „Inne wnioski i rozstrzyganie wniosków nagłych".

Uchwalono następujące, zgłoszone w terminie wnioski:

1) „Członkami Zarządów klubów (członków pośrednich PZPN-u) mogą być tylko osoby pełnoletnie, zaś członkami prezydjum tychże klubów tylko te osoby, które są na samodzielnem stanowisku społecznem lub są uczniami wyższych uczelni".

2. „Kluby za zgłoszenie sędziego na prowadzenie zawodów nie płacą żadnych opłat do OKS, lecz odpowiednio zryczałtowaną kwotę, którą uchwali Zarząd względnie Walne Zgromadzenie danego ZOPN-u i kwota ta będzie wpłaconą do kasy ZOPN-u".

3. „Koszta utrzymania OKS ponosi ZOPN, PKS-u PZPN".

4. „OKS ani PKS nie może mieć żadnej ingerencji nad klubami, jak nakładanie kar itp."

5. „Kluby mają zgłaszać zawody jak dotychczas. W razie niezgłoszenia zawodów w OKS względnie PKS przez klub, płaci tenże karę zł. 5.—, 15.—, 30.—, zależnie od klasy. Kwoty te wpływać mają do kasy danego ZOPN.

Wnioski ad 2, 3, 4 i 5 uchwalono z równoczesnem poleceniem Zarządowi PZPN, by zarządził wstawienie tychże do reulaminu PKS pod rygorem niezatwierdzenia tegoż regulaminu.

6. „Na każde Walne Zgromadzenie PZPN-u ma być zaangażowany przez Zarząd PZPN-u stenograf, któryby dokładnie protokołował przebieg obrad i dyskusji Walnego Zgromadzenia".

7. Fundusz na ekspedycję olimpijską:

a) „Fundusze wpływające na olimpijską ekspedycję piłkarską PZPN-u, mają być składane w jednym z poważnych banków w złocie na r-ku złotowym, w trzy dni po wpłynięciu".

b) „Z funduszu na olimpijską ekspedycję piłkarską PZPN-u, mają być pokrywane tylko te wydatki, które są ściśle ztechniczną stroną ekspedycji związane, jak trening przedolimpijski i wyjazd ekspedycji.

c) „Przychody i rozchody na olimpijską ekspedycję piłkarską, mają być prowadzone w osobnej księdze przez księgi PZPN-u, przyczem komisja rewizyjna PZPN zdaje szczegółowe sprawozdanie z dochodów i rozchodów tego funduszu przed Walnem Zgromadzeniem PZPN-u".

d) „Z funduszu na olimpijską ekspedycję piłkarską PZPN-u, nie wolno Zarządowi PZPN w żadnym wypadku pokrywać innych wydatków połączonych z prowadzeniem agend PZPN-u, ani też nie wolno m uzaciągać jakichkolwiek pożyczek".

8. Na wniosek Zarządu PZPN, który podjął w całości odnośny wniosek Lwowskiego ZOPN, nadano godność członka honorowego p. inż. Ludwikowi Christelbauerowi jako Prezesowi b. Związku Polskiego Piłki Nożnej dla Galicji oraz za zasługi położone dla rozwoju sportu lwowskiego.

Wniosek Górnośląskiego ZOPN w sprawie umieszczania komunikatów ZOPN w komunikacie oficjal. PZPN upadł. Natomiast uchwalono dyrektywę dla Zarządu PZPN, by w miarę możności ułatwił GZOPN sprawę komunikatów.

W sprawie orzeczenia komisji prawniczej, że umieszczanie w tytule dodatków jak „polski", „żydowski", „katolicki" itp. sprzeciwia się statutowi PZPN, wywiązała się dyskusja, w rezultacie której przyszło Walne Zgromadzenie do przekonania, że używanie tychże dodatków jest dopuszczalne.

Wniosek Lwoskiego ZOPN: „Walne Zgromadze nie PZON uchwala moratorjum dla zaległych do dnia 28 lutego długów wewnętrznych PZPN do dnia 30 czerwca 1926" — upadł.

Wniosek Lwowskiego ZOPN: „Walne Zgrom. PZPN znosi suspnezję i dyskwalifikacje nałożone dod nia 28 lutego br. za niewyrównanie zaległych długów klubom zagranicznym i poleca przyszłemu Zarządowi załatwienie tej sprawy w terminie 1 miesiąca" — upadł.

Wnioski nagłe.

Następujące wnioski Warszawskiego ZOPN nie uzyskały nagłości:

a) w sprawie zwrotu p. mjr. Esmanowi kwoty zł. 390, pożyczonych na wyrównanie długów w PZPN, oraz prolongaty terminu płatności;

b) w sprawie wydawania dowodów tożsamości przez OZPN-y;

c) w sprawie utworzenia klasy D;

d) w sprawie obowiązku nadsyłania przez kluby statutu i regulaminu sekcji ZOPN-om do wglądu.

Wnioski Warszawskiego ZOPN w sprawie: a) udzielania zwolnień przez Zarząd PZPN, b) zawieszania przez Zarządy i Wydz. GiD PPN i ZOPN zapadłych na graczy kar, nie zostały poddane pod obrady jako wnioski na zmianę statutu.

Uchwalono następujący wniosek Warszawskiego OPN: „W wypadku nieuregulowania długów przez sekcje poszczególnych klubów i ewentualne rozwiązanie takowych, PZPN po zawiadomieniu go przez ZOPN ma obowiązek zwrócenia się do ZZ z prośbą wywarcia presji na poszczególne związki państwowe, aż do zawieszenia sekcji, podległym tym związkom państwowym włącznie".

Uchwalono następujący wniosek Krakowskiego ZOPN: „Wobec unieważnienia uchwały Wydz. GiD PZPN w sprawie zawodostwa w Lwowskim ZOPN, anuluje się uchwałę Wydz. GiD PZPN odnośnie do weryfikacji zawodów o mistrzostwo Polski na r. 1924/25. Weryfikację zawodów wstrzymuje się aż do czasu definitywnego załatwienia sprawy zawodostwa w Lwowskim ZOPN, powierzonej właściwym instancjom przez Walne Zgromadzenie PZPN w dniu 27 lutego 1926".

Interpelacje.

Na interpelację Lwowskiego ZOPN w sprawie terminów zawodów o puhar PZPN, wyjaśnił p. Dr. Pniewski, że terminów nie ustalono, ponieważ Związki Okręgowe nie nadesłały jeszcze terminów mistrzostw. Po otrzymaniu tychże, terminy gier puharowych zostaną wylosowane.

O godz. 5 popoł. zamknął Walne Zgromadzenie Przewodniczący p. mjr. Dr Dudryk, któremu na wniosek Krakowskiego ZOPN wyrażono podziękowanie za prowadzenie obrad.

Komunikaty Zarządu P. Z. P. N.

Z posiedzenia, odbytego w dniu 16 marca 1926.

Przewodniczy: Prezes Dr. Cetnarowski.

Obecni: Pp. Klemensiewicz, Dr. Szatkowski, Choczner, Flieger, Billig, Sonne, Synowiec, Kroczyński, Obrubański i Dr. Wojakowski.

Prezes zawiadomił, że z powodu trudności natury finansowej konferencja związków piłkarskich w Brukseli nie została obesłana przez PZPN. Uproszono natomiast delegata Związku Węgierskiego, p. inż. Fischera, o zastąpienie Polski na tej konferencji. Stanowisko PZPN w sprawach, będących przedmiotem konferencji, określono w przesłanych p. Fischerowi pismach. Według niestwierdzonych jeszcze wieści, konferencja nie uznała pełnomocnictwa, danego p. Fischerowi, powołując się na statut FIFA. Uchwalono przesłać pismu „Kicker" odpowiednie wyjaśnienia w tej kwestji.

Przyjęto do wiadomości referat Prezesa w sprawie nowego lokalu PZPN i zatwierdzono zawartą umowę z Krakowskim ZOPN.

Przyjęto do wiadomości referat skarbnika i sekretarza, dotyczący biura sekretarjatu i zatwierdzono go.

Na wniosek delegata Krakowskiego ZOPN uchwalono przedłużyć termin nadsyłania dowodów tożsamości dla graczy już poprzednio zgłoszonych do dnia 30 kwietnia z tem, że termin ten przedłużony więcej nie będzie, gracze zaś, nie posiadający dowodów tożsamości, po tym terminie stracą prawo brania udziału w zawodach. W związku z tem zawiadamia się Związki Okręgowe i Okręgowe Kolegja Sędziów, że Zarząd PZPN poda termin, od którego tak ZOPN-y, jak i OKS-y będą mogły żądać przedkładania dowodów tożsamości.

Na interpelację delegata Krakowskiego ZOPN co do interpretacji § 6 ust. a) i b) Postanowień PZPN wyjaśniono po jednomyślnej dyskusji, że przewidziany ust. b) 1-o miesięczny czas karencji dla graczy, zmieniających Okręgi, odnosi się tylko do tych graczy, którzy w ciągu tego samego roku trwania mistrzostw brali udział w zawodach o mistrzostwo innego Okręgu.

Przyjęto do wiadomości pismo Węgierskiego Związku w sprawie wyjaśnień odnośnie do pobytu sędziego p. Ivancsicsa w Krakowie i Warszawie i uchwalono zwrócić się do Krakowskiego i Warszawskiego ZOPN po wyjaśnienia.

Przyjęto do wiadomości pismo Węgierskiego Zw. z zawiadomieniem o utworzeniu w ramach związku węgierskiego „Węgierskiego kolegjum trenerów". W sprawach, dotyczących zawodowych trenerów, należy zwracać się pod adresem „Ungarische Trainer-Kollegium", Budapeszt, VIII. Rakoczi ut. 63.

Przyjęto do wiadomości pismo Austrjackiego Związku z doniesieniem, iż SK Slovan w Wiedniu sprolongował do dnia 15 maja br. termin spłaty długu przez WKS Legja w Warszawie.

Odroczono Lubelskiemu ZOPN termin płatności I. raty wkładki do dnia 5 kwietnia br.

Przesłano przez Górnośląski ZOPN akta w sprawie protestu KS 06 Mysłowice, zawierającego nowe fakta, uchwalono zwrócić te akta Górnośląskiemu ZOPN do ponownego rozpatrzenia w myśl § 28 statutu PZPN.

Na pismo ILKS Czarni we Lwowie w sprawie należnej MTK kwoty 400 dolarów — wyjaśniono, ik PZPN nie ma żadnego wpływu na ugodowe załatwienie tej sprawy, oraz że stanowiska swego w tej sprawie zmienić nie może.

Polskie Kolegjum Sędziów.

Komunikat Prezydjum z dnia 10 lutego.

Obecni: pp. mjr. Engel i dr. Zacharski.

Uchyla się uchwałę Krakowskiego Kolegjum Sędziów o skreślenie p. J. Mastalskiego z listy kandydatów sędziowskich. Wskutek bowiem wniesionego prez p. J. Mastalskiego protestu zarządził PKS wdrożenie dochodzeń i polecił przedłożenie sobie konkretnych faktów, które służyły za podstawę wspomnianej uchwały krakowskiego kolegjum Sędziów. Tymczasem pismem swem z dnia 30 października 1925 roku l. 79/25 Krakowskie Kolegjum Sędziów nie zdołało wskazać na żadne konkretne fakty, uzasadniające jego uchwałę.

Komunikat Prezydjum z dnia 22 marca.

Obecni: pp. Obrubański, Rutkowski i Łaba.

1) Wzywa się Okręgowe Kolegja Sędziów do nadesłania propozycyj odnośnie do obsady przewodniczących Komisyj egzaminacyjnych.

2) **Okręgowe Kolegja Sędziów nadeślą natychmiast dokładny swój adres.**

3. Zwołuje się posiedzenie Zarządu P. K. S. na dzień 30 marca (wtorek) o godzinie 6 wieczorem w lokalu PZPN przy ul. Mikołajskiej l. 32.

4. Adres sekretarjatu Polskiego Kolegjum Sędziów jest nast.: p. Alojzy Łaba, Kraków, Rynek Główny l. 10.

Z SEKRETARJATU P. Z. P. N.

Zawiadamia się, że lokal PZPN został przeniesiony na ul. Mikołajską L. 32 I. p. „Gródek".

Zwraca się uwagę na obowiązek załączania dowodu tożsamości do zwolnienia gracza, gdy nieprzesłanie tego dowodu uniemożliwi zgoszenie gracza dla innego towarzystwa.

Zawiadamia się Związki Okręgowe, że sekretarjat PZPN rozporządza większą ilością dowodów tożsamości. Zechcą przeto Związki Okręgowe zgłaszać zapotrzebowanie tychże.

Przypomina się, że termin nadsyłania dowodów tożsamości dla graczy już poprzednio zgłoszonych zosta przedłużony do dnia 30 kwietnia br.

Ponieważ w dalszym ciągu napływają do sekretarjatu PZPN zwolnienia z jednym podpisem, przeto zwraca się ponownie uwagę, iż zwolnienia te muszą mieć dwa podpisy tj. sekretarza i prezesa,

w przeciwnym bowiem razie zostaną takie zwolnienia uznane za nieważne.

Zwraca się uwagę, na konieczność zawiadamiania sekretarjatu PZPN o każdorazowej zmianie adresu ZOPN względnie towarzystwa.

Zmiany w składzie członków P. Z. P. N.

PRZYJĘTO NASTĘPUJĄCYCH NOWYCH CZŁONKÓW:

W Krakowskim ZOPN:

1. KS „Bieżanowianka w Bieżanowie, Kasper Wcisło.
2. RKS „Jordan“ w Krakowie, Józef Kowalczyk, Miechowska 16.

1. TS „Bochnia“ w Bochni.
2. ŻKS „Liban“ w Bochni.
3. ŻKS „Gideon“ w Krakowie.

W Łódzkim ZOPN:

1. Kaliski Klub Sportowy, Kalisz, Łazienna 2, Z. Ciszewski.
2. KS „Orlę“ Zgierz, Magistrat, S. Krall.

W Warszawskim ZOPN:

1. RKS „Błyskawica“ w Warszawie, Leszno 49/3.
2. RKS „Żar“ w Warszawie, Targowa 32, szkoła ludowa.

W Okręgu Górnośląskim:

1. KS „Piast“ w Leszczynach, A. Klucznik, Leszczyny pow. Rybnik.
2. KS „Pijar“ Olza (Adres?)
3. KS „Sparta“ Niewiadom, Fr. Krakowski, Rydułtowy Dolne.
4. KS „Sparta“ Piekary, Koterzyna Alojzy, Marjacka 132.

W Okręgu Wileńskim:

1. KS „Amatorzy“ Białystok (czł. nadzwyczajny) adres?

FUZJA KLUBÓW:

W Krakowskim ZOPN:

ŻKS „Dror“ w Krakowie i ŻKS „Hakoah“ w Krakowie, pod nazwą Ż. K. S. „Hakoah“ w Krakowie.

SKREŚLONO Z LISTY CZŁONKÓW PZPN:

W Krakowskim ZOPN:

ŻKS „Gewira“ w Krakowie.
V. f. Rasenspiele w Bielsku.

W Lubelskim ZOPN:

WKS Baon Sanitarny w Lublinie.

W Łódzkim ZOPN:

KS „Concordia“ Łódź.
TS „Masovia“ Łódź.
TG „Sokół“ Łęczyca.
TG „Sokół“ Konstantynów.
KS „Pilica“ w Tomaszowie.

Zmiany adresów.

W Okręgu Górnośląskim:

Zjednoczenie Przyjacieli Sportu w Król. Hucie, Józef Felis, ul. Szpitalna 4 II p.
KS Unja Kończyce, Jan Majowski, ul. Wilczka.
TS Pogoń Żory, Sobik Alojzy, ul. Szeptyckiego, Żory.
KS Wawel Nowa wieś, Mainka Wiktor, Bykowina Nr. 3 pow. Katowicki.
KS Naprzód Lipiny, Dyrda Feliks, Lipiny, św. Jana 3.
Amatorski Klub Sportowy, Król. Huta, Binia, ul. Pocztowa 2.

W Okręgu Krakowskim:

Krakowski ZOPN, Kraków, ul. Mikołajska 32, I p. „Gródek“.
ŻKS „Makkabi“, Kraków, Dietla 3, Alfred Beckmann.
CKS „Warta“, Częstochowa, ul. Panny Marji 23.
JKS Czarni w Jaśle, Sekretarjat JKS Czarni, Jasło.
ŻTGS Samson, Tarnów, Józef Fast, Folwarczna 9.
KS Sosnowiec w Sosnowcu, Teofil Kubiczek, ul. Miła L. 3

W Okręgu Lwowskim:

ŻKS „Makkabi“ Lwów, ul. Staszica 2, Rest. Juffe.
ŻKS „Jutrzenka“ Lwów, ul. Krasickich 18.
PKS „Orły“, Drohobycz, Fr. Draczyński, Kasa Chorych.
ŻKS „Amatorzy“, Lwów, Zniesienie 104, J. Heim.
ŻRKS „Metal“, Lwów, Apfelsüss Maurycy, Przerwana 4.
ŻKS „Ruah“ Lwów, Alfred Blaser, Boimów 18.

W Okręgu Lubelskim:

Lubelski ZOPN, Lublin ul. Jezuicka 19 m. 4., Jan Moniak.

W Okręgu Łódzkim:

ŁZOPN, Łódź, Stanisław Piątkowski, Nawrot 32.
ŁTSG Łódź, Włodz. Francman, ul. Wodna 19.
ŻSGS „Hakoah“, Łódź, ul. Stef Żeromskiego 29, m. 10, Rozenfeld.
Związek Sokolstwa Polsk. Gniazdo w Zgierzu, ul. Piłsudskiego 6, T. Szumacher.
Pabj. KS „Burza“ Pabjanice, H. Liebsch, Moniuszki 19.
Zgierskie Stow. Gimnast. w Zgierzu, ul. 1-go Maja 22, E. Sallin.

W Okręgu Poznańskim:

KS „Pogoń“, Poznań, ul. Patr. Jackowskiego 39, Ll Schütt.
TS „Liga“, Poznań - Dębiec, ul. Osada kolejowa 14, Stan. Dereźnicki.
KS „Legja“, Poznań, Górna Wilda 107. Jan Bartkowiak.
TS „Jutrzenka“ Poznań, Rybaki 21 a., C Heigelmann.
KS „Sparta“, Poznań, St. Chałupka, Dąbrowskiego 44.
KS „Polonia“ Poznań, Marjan Gettler, ul. Łąkowa 4 b.
KS Strzelec Poznań, K. Janowski, ul. Łazarska 46.
SSO. „Prąd“, Gniezno, Ł. Tomaszewski, Bednarski Rynek 1.

W Okręgu Warszawskim:

KS „Amatorzy“, Warszawa, ul. Krochmalna 43, m. 12.
KS „Czarni“ Radom, ul. Marjacka 11, m. 1, J. Domański.
ŻTGS „Makkabi“, Radom, Nowogrodzka 23, M. Glat.
Warszawski KS, Zielna 45.
ŻKS „Hasmonea“, Radom, H. Tennenbaum, Kilińskiego 13.

W Okręgu Toruńskim:

TZOPN, Lewicki, Chodkiewicza 1, Toruń mokre.
KS „Polonja“, Bydgoszcz, Fr. Matuszczak, Chrobrego 14.

W Okręgu Wileńskim:

Wil. ZOPN, M Frank, Bazyljańska 2.

Przyjęto w poczet graczy PZPN.

(Liczba przed nazwiskiem gracza oznacza Nr. dowodu tożsamości).

2372. Alter Dawid, ŻKS Samson, Dzeszów, 21 grudnia.
2373. Alweis Abraham, ŻKS Makkabeusz, Tarnów, 2 stycznia 1926.
2375. Apfelbaum Józef, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.

2377. Becker Mendel, ŻKS Samson, Rzeszów, 21 grudnia.
2378. Baczyński Leon, TS Olympia, Grudziądz, 27 grudnia.
2379. Badura Antoni, KS Śląsk, Tarnowskie Góry, 10 stycznia 1926.
2381. Barski Feliks, KS Rozdzień—Szopienice, 13 grudnia.
2382. Bartoszek Emanuel, KS Slavia Ruda, 20 grudnia.
2383. Bednarski Adam, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2384. Belcarz Czesław, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2385. Belcarz Henryk, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2387. Berłowski Henryk, RTS Widzew, Łódz, 2 stycznia 1926.
2388. Bernart Franciszek, LKS Sparta, Lwów, 18 października.
2389. Bien Paweł, KS Śląsk, Tarnowskie Góry, 1 stycznia 1926.
2390. Bienek Ernest, KS Orzeł, Wełnowiec, 31 grudnia.
2391. Bienstock Herman, ŻKS Hasmonea, Kraków, 31 grudnia.
2392. Bijok Alfons, Kolejowy KS Katowice, 31 grudnia.
2394. Binsztok Zajwel, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2395. Birenbaum Hersz Lejb, ŻKS Hasmonea, Radom, 27 grudnia.
2396. Birn Chaim, ŻKS Makkabi, Kraków, 31 grudnia.
2397. Bogacz Zygmunt, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia 1926.
2399. Bracław Adam, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2400. Brychey Gerhard, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia 1926.
2401. Brzezinka Herbert, KS Orzeł, Wełnowiec, 14 stycznia 1926.
2402. Brzozowski Maksymiljan, KS Żyrardowianka, Żyrardów, 27 grudnia.
2403. Budzyński Bolesław, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2404. Bulla Karol, KS Orzeł, Wełnowiec, 26 listopada.
2405. Bulla Konrad, Kolejowy KS, Katowice, 31 grudnia.
2406. Buraczyński Włodzimierz, LKS Ekran, Lwów, 7 stycznia 1926.
2407. Burghammer Edmund, KS Roździeń—Szopienice, 13 grudnia.
2408. Burstin Jakób, ŻKS Hagibor, Przemyśl, 1 stycznia 1926.
2409. Bzdak Stanisław, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia 1926.
2410. Beck Rudolf, BBSV, Bielsko, 20 grudnia.

2411. Canewa Walter, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia 1926.
2412. Cerka Józef, BBSV, Bielsko, 20 grudnia.
2413. Chamski Stefan, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia 1926.
2414. Charęziński Jan, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2415. Chmielarz Maksymiljan, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia 1926.
2416. Chojecki Antoni, G. M. S. Łódź, 31 grudnia.
2417. Christoph Karol, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia 1926.
2418. Ciapa Lipa, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2420. Cwołek Karol, Kolejowy KS Katowice, 31 grudnia.
2421. Czadik Władysław, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2422. Czajkowski Zygmunt, H. K. S. Bydgoszcz, 11 stycznia, 1926.
2423. Czarnecki Stefan, H. K. S. Bydgoszcz, 11 stycznia 1926.
2424. Czarny Roman, TSL Sygniówka, 23 grudnia.
2425. Czech Roman, KS Slavia, Ruda, 20 grudnia.
2426. Czekański Zygmunt, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2427. Czmok Alfred, KS Rozdzień - Szopienice, 13 grudnia.
2429. Czyżykowski Stanisław, KS Polonia, Warszawa, 23 grudnia.

2430. Dobierzyński Stefan, KS Urania, Staro-łęka, 31 grudnia.
2432. Donner Izaak, ŻKS Ruah, Lwów, 27 grudnia
2433. Dowlarz Otton, WKS Pogoń, Wilno, 7 stycznia 1926.
2434. Dudek Franciszek, Kolejowy KS, Katowice, 31 grudnia.
2435. Dudziak Adam, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2436. Dycfeld Leon, KS Pogoń, Skalmierzyce, 31 grudnia.
2438. Dziubiński Adam, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.

2439. Ebel Mieczysław, RDS Czerwoni, Warszawa, 11 grudnia.
2440. Emmerich Alfred, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2441. Emmerich Jerzy, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.

2442. Fajtanowski Stanisław, H. K. S. Bydgoszcz, 11 stycznia, 1926.
2443. Falman Eisig, TS Jutrzenka, Tarnów, 27 grudnia.
2444. Feisel Franciszek, LKS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2445. Felis Józef, KS „22“, Mała Dąbrówka, 27 grudnia.
2446. Fibitz Eryk, Kolejowy KS, Katowice, 31 grudnia.
2447. Filipek Władysław, LKS Polonia, Lwów, 18 grudnia.
2448. Firlej Ewald, KS „22“, Mała Dąbrówka, 17 grudnia.

2449. Fischman Markus, TS Jutrzenka, Tarnów, 27 grudnia.
2450. Fiszel Bernard, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2451. Fränkel Markus, LKS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2452. Friedmann Kalman, ŻKS Makkabi, Kraków, 31 grudnia.
2453. Fries Leon, ŻKS Makkabi, Kraków, 31 grudnia.
2454. Froń Radysław, KS Ruch, Przemyśl, 31 grudnia.
2455. Fron Tomasz, KS 22, M. Dąbrówka, 27 grudnia.

2456. Gajdecka Alojzy, KS 22, M. Dąbrówka, 17 grudnia.
2457. Gajdecka Jan, KS „22“, M. Dąbrówka, 17 grudnia.
2458. Gawron Józef, KS Pogoń, N. Bytom, 2 stycznia, 1926.
2459. Gierłowski Adam, LKS Polonia, Lwów, 18 grudnia.
2460. Glagla Karol, KS Pogoń, N. Bytom, 2 stycznia, 1926.
2462. Glowotz Paweł, KS Śląsk, Tarn. Góry, 10 stycznia, 1926.
2464. Gnielczyk Jan, KS Slavia, Ruda, 20 grudnia.
2465. Gogolin Józef, KS Śląsk, Tarn. Góry, 1 stycznia, 1926.
2466. Gołąbek Józef, KS Śląsk, Tarn. Góry, 10 stycznia 1926.
2467. Gołombek Antoni, KS Kolejowy, Katowice, 31 grudnia.
2469. Groszkowski Kazimierz, KS Polonia, Warszawa, 23 grudnia.
2470. Grudzieński Kazimierz, LKS Czarni, Lwów, 31 grudnia.
2471. Gryska Karol, KS Slawia, Ruda, 20 grudnia.
2473. Guttman Jakób, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia, 1926.
2474. Guzik Franciszek, KS Skawinka, Skawina, 29 grudnia.
2475. Guyrkovich Michał, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.

2477. Hahn Kazimierz, KS Warszawianka, Warszawa, 21 grudnia.
2479. Hanuza Franciszek, GMS, Łódź, 31 grudnia.
2480. Harzstark Bernard, KS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2481. Harzstark Ozjasz, KS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2482. Haselnus Izaak, Hasmonea, Lwów, 17 grudnia.
2483. Hebenstreit Saul, KS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2484. Henciński Piotr, KS Kolejowy, Katowice, 31 grudnia.
2485. Herzhaft Abraham, ŻKS Samson, Rzeszów, 21 grudnia.
2486. Herzog Gerhard, KS „22“, M. Dąbrówka, 17 grudnia.
2487. Hiess Artur, KS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2488. Hiess Henryk, KS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2489. Hipszer Manuel, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2490. Hister Samuel, ŻKS Hagibor, Przemyśl, 1 stycznia, 1926.
2491. Hoffman Józef, KS Śląsk, Tarn. Góry, 10 stycznia 1926.
2492. Hoffman Leon, KS Skawinka, Skawina, 29 grudnia.
2493. Horzonek Wiktor, KS Pogoń, N. Bytom, 2 stycznia, 1926.

2495. Jacobsen Reinhold, KS Rozdzień Szopienice, 13 grudnia.
2496. Jakober Józef, KS Liban, Bochnia, 15 grudnia.
2498. Jaromin Paweł, KS Roździeń Szopienice, 13 grudnia.
2499. Jaworek Władysław, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2501. Juranek Jan, KS Orzeł, Wełnowiec, 8 stycznia 1926.

2503. Kalinowski Zygmunt, KSG Świt, Warszaaw, 14 stycznia 1926.
2504. Kalyta Roman, Kolejowy KS Katowice, 31 grudnia.
2505. Kałański Stanisław, RDS Czerwoni, Warszawa, 11 grudnia.
2506. Kałuba Włodzimierz, KS Polonia, Warszawa, 23 grudnia.
2508. Kampf Arpad, TS Jutrzenka, Tarnów, 27 grudnia.
2509. Kanukky Jan, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2510. Kaptur Józef, TS „20“, Bogicicc, 27 grudnia.
2512. Kawałek Jakób Ben, KS Samson, Łódź, 1 stycznia, 1926.
2513. Kawka Robert, Kolejowy KS, Katowice, 31 grudnia.
2514. Katz Salomon, ŻKS Hasmonea, Lwów, 17 grudnia.
2515. Kaźmierczak Roman, KS Pogoń, Skalmierzyce, 31 grudnia.
2517. Keipper Rudolf, KS Vis, Lwów, 31 grudnia.
2518. Kiełtyka Jerzy, GKS Kresy, Król. Huta, 20 grudnia.
2519. Klaja Wiktor, TS „20“, Bogucice, 27 grudnia.
2520. Klam Don, LKS Gladjator, Lwów, 27 grudnia
2521. Kleinberger Herman, ŻKS Liban, Bochnia, 15
2523. Klimczak Władysław, KS Praga, Poznań, 31 grudnia.
2524. Kłos Henryk, KS Radogovia, Łódź, 11 stycznia 1926.
2525. Knapik Antoni, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia
2525. Knapik Stefan, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2527. Kneller Szmul, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia, 1926.
2528. Knobloch Leon, ŻKS Liban, Bochnia, 15 grudnia.
2529. Kołodziej Jan, KS Pogoń, Skalmierzyce, 31 grudnia.
2530. Kopeć Eryk, KS „22“, Mała Dąbrówka, 17 grudnia.
2531. Korczyk Jerzy, KS „22“, Mała Dąbrówka, 27 grudnia.
2532. Kossek Stefan, BBSV, Bielsko, 20 grudnia.
2533. Kotzur Karol, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia, 1926.
2534. Kowalski Karol, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2535. Kowalski Marjan, LKS Polonia, Lwów, 18 grudnia.
2536. Kozioł Ryszard, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia, 1926.
2537. Krebok Robert, BBSV, Bielsko, 20 grudnia.
2538. Król Jan, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2539. Krzyk Edward, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2541. Krzyżanowski Stanisław, KS Żyrardowianka, Żyrardów, 27 grudnia.
2542. Krzyżanowski Władysław, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2543. Kubaszewski Bohdan, KS Polonja, Warszawa, 23 grudnia.
2544. Kubisch Paweł, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2545. Kuc Augustyn, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2547. Kudelski Czesław, KS Radogovia, Łódź, 11 stycznia 1926.
2548. Kudelski Zygmunt, KS Radogovia, Łódź, 11 stycznia 1926.
2549. Kulczyński Czesław, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia 1926.
2550. Kulik Gerhard, KS Slavia, Ruda, 20 grudnia.
2551. Kupiec Franciszek, RDS Czerwoni, Warszawa, 11 grudnia.
2553. Kwasek Jan, H. K. S. Bydgoszcz, 11 stycznia 1926.
2554. Kwaśniewski Roman, G. M. S., Łódź, 31 grudnia.

2555. Labenz Konrad, KS Polonia, Bydgoszcz, 27 grudnia.
2557. Langer Paweł, Kolejowy KS, Katowice, 31 grudnia.
2558. Laskowski Teodor, KS Zuch, Toruń, 2 stycznia 1926.
2559. Latacz Jan, KS Diana, Katowice, 2 stycznia 1926.
2560. Lebzelter Herman, ŻKS Admira, Stanisławów, 31 grudnia.
2562. Leniewicz Jan, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2565. Lewków Stanisław, H. K. S., Bydgoszcz, 11 stycznia 1926.
2566. Liberman Icek, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2567. Lichtblau Herman, ŻKS Samson, Rzeszów, 21 grudnia.
2568. Lizon Wilhelm, TS „20“, Bogucice, 27 grudnia.
2570. Locker Markus LKS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2571. Loewenstein Kazimierz, KS Polonia, Warszawa, 23 grudnia.
2572. Lukas Jan, BBSV, Bielsko, 20 grudnia.
2573. Łaszczower Izrael, ŻKS Samson, Rzeszów, 21 grudnia.
2574. Łatka Roman, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2575. Ławniczak Stefan, KS Pogoń, Skalmierzyce, 31 grudnia.
2576. Łęcki Michał, RTS Widzew, Łódź, 2 stycznia 1926.

2579. Maćkowiak Alojzy, KS Posnania, Poznań, 1 stycznia 1926.
2580. Madzgalla Erwin, TS „20“, Bogucice, 27 grudnia.
2581. Majchrzak Eugenjusz, KS Żyrardowianka, Żyrardów, 27 grudnia.
2582. Makar Józef, LKS Polonia, Lwów, 18 grudnia.
2583. Makiełło Ludwik, KS Lewart, Lubartów, 27 grudnia.
2584. Malicha Otto, KS Wełnowiec 25, Wełnowiec, 10 grudnia.
2585. Mantel Arnold, LKS Gladjator, Lwów, 27 grudnia.
2586. Markowiak Józef, WKS Pogoń, Wilno, 7 stycznia 1926.
2587. Mass Majżesz, ŻKS Magibor, Przemyśl, 1 stycznia 1926.
2589. Matysiak Mieczysław, KS Urania, Starołęka, 31 grudnia.
2591. Mazarowski Jan, KS Warszawianka, Warszawa, 21 grudnia.
2592. Mencel Klemens, TS „20“, Bogucice, 27 grudnia.
2593. Mendelsohn Mendel, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia 1926.
2594. Mendlinger Herman, ŻKS Makkabeusz, Tarnów, 2 stycznia 1926.
2595. Michala Franciszek, KS Pogoń, Skalmierzyce, 31 grudnia.
2596. Michalski Juljan, KS Polonia, Poznań - Główna, 27 grudnia.
2597. Michałowski Aleksander, WKS Czarni, 85 pp. Nowa - Wilejka, 10 grudnia.
2598. Miciek Adam, LKS Polonia, Lwów, 18 grudnia.
2600. Miłka Władysław, TS Wirginja, Sosnowiec, 31 grudnia.
2601. Miltau Izak, ŻKS Hagibor, Przemyśl, 1 stycznia 1926.
2602. Miracki Zdzisław, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia, 1926.
2603. Mirek Karol, KS Dąbie, Kraków, 16 grudnia.
2604. Mletzko Maks, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia, 1926.
2605. Moj Karol, KS „22“, Mała Dąbrówka, 17 grudnia.
2606. Molenda Robert, KS Ruch, Przemyśl, 31 grudnia.
2607. Moll Eugenjusz, KS „22“, Mała Dąbrówka, 17 grudnia.
2608. Moron Ludwik, KS Pogoń, Nowy Bytom, 2 stycznia, 1926.
2609. Mossman Jakób, KS Arja, Sosnowiec, 10 stycznia, 1926.
2611. Müller Fryderyk GKS Kresy, Król. Huta, 20 grudnia.

2613. Naleppa Alojzy, KS Orzeł, Wełnowiec, 7 stycznia, 1926.
2614. Napiórkowski Andrzej, KSG Świt, Warszawa, 14 stycznia, 1926.
2615. Nawrocki Roman, TS Olympia Grudziądz, 27 grudnia.
2618. Niederliński Antoni, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2619. Nielaba Paweł, TS „20“, Bogucice, 27 grudnia.
2620. Niewiadomski Marjan, TSL Sygniówka, 23 grudnia.
2621. Nowak Władysław, KS Roździeń - Szopienice, 13 grudnia.
2622. Nowakowski Marjan, KS Polonia, Warszawa, 23 grudnia.

(Dokończenie w następnym Komunikacie).

Redaktor odpowiedzialny Dr. Wacław Wojakowski. — Nakładem Polskiego Związku Piłki Nożnej w Krakowie. — Drukarnia Ludowa, Kraków, Dunajewskiego 5. Tel. 1310